

Gönül Âleminden
Zâhirî ve Bâtınî
Sifa Tarifesi

Hacı Hasan Efendi (k.s)

2. Baskı

TAKDİM

Allah dostları yeryüzünün ışıklarıdır. Onlar, varolmamızın aslı sebebini bizâtihî yaşantılarıyla gösterdikleri gibi, hiç usanmadan, yüksünmeden bir dâvet, anlatış ile de bunu söze dökmüşlerdir. Yahyalılı Hacı Hasan Efendi (k.s.) hayatları boyunca İslâm'ın insanlarda güzel bir yaşantı olarak tecessüm etmesini hep arzu etmiş, vaazlarında, özel sohbetlerinde ve yayımlamaktan büyük bir onur duyduğumuz şiir kitabındaki şiirlerinde hep Allâh'ın (c.c.) rızâsını gözeten bir üslupla onları İslâm'da dirilmeye, onun emirlerini bizzat uygulamaya çağırmıştır. Evliyâ-i kiram, Rasûlü Ekrem'in (s.a.v.) vefâtından sonra dîni en kâmil mânâda anlayan kişinin mîrâsını devralmışlar, bu vazîfe ile de bizlere Rasûl'ün (s.a.v.) yaşayışının vechelerini göstermişlerdir.

Gönül Âleminden isimli bu şiir kitabı yalnızca manzum eserlerden oluşmuyor. Verilen açıklamalarla aynı zamanda şiirlerin mâhiyetleri, bâzılarının hangi sebeplerle yazıldığı, şiir ile zaman-mekân ilişkisi de belirtiliyor. Böylece bir Allah dostunun gönül âleminden dökülen mıs râların derinliğine doğru açılma fırsatı buluyoruz.

ÖNSÖZ¹

Bu kitap, pek muhterem Üstâdımızın ebyâtını içerisine almaktadır.

Üstâdımız, H. 1330 (M. 1914)'da Kayseri'nin Yahyalı ilçesi Kavacık Mahallesi'nde dünyâya geliyorlar. Henüz çocukluk dönemlerinde, istikbâlin insanlık örneği olacağını her türlü tavır ve davranışlarıyla gösteriyorlar. Küçücük yaşıyla herkesin nazar-ı dikkatini celbeden, hârikulâde hâllere sâhip oluyorlar. Daha on yaşına gelmeden İlâhî aşkın tesiri kendilerinde izlerini gösteriyor. Dâimâ sohbetlerde bulunuyor, zikrullah meclislerinde kendilerinden geçiyorlar.

Muhterem babaları (dedem) Şeyh Mustafa Efendi Hazretleri Dereköy'de imam iken, ihvânı ile yaylaya zikrullâha gitmek istiyorlar. Üstâdımız yalvararak babasından, kendisini de götürmelerini istiyor. Maddî imkânsızlıklar sebebiyle ayakkabısı olmayan ve yalın ayak gezen oğluna, babası cevâben: "Evlâdım, vakit akşam, ayağın yalın, belki çalı diken batar." diyor.

İlâhî aşkın cezbesi içinde kıvranan Üstâdımız nâzik ve mahzun bir edâ ile: "Batarsa ayağıma on tane diken batar, onu da annem çıkarır" diye cevaplıyorlar. Bu hâlden rikkate gelen Şeyh Mustafa Efendi Hazretleri dayanamayarak mübârek ellerini yüzlerine tutup: "İlâhî! Şu yavrunun aşk u şevkine bakın" diyerek ağlıyor ve ağlatıyorlar.

Yine dedemiz Dereköy'de iken Ceyhan (Adana)'dan bir ziyâretçi gelir. Ziyâretçi dinlediği sohbetlerde coşar, mest olur. Bu arada Üstâdımız'dan da söz edilir. Öyle ki Ceyhanlı ziyâretçinin gönlünde ona karşı bir muhabbet ve görme arzusu belirir. Üstâdımız Hacı Hasan Efendi ise Ayvan denilen yerde harman işleriyle meşguldür. Ziyâretçi 6-7 gün beklediği hâlde görüşemez, sevgi ve muhabbeti dayanılmaz hâle varır.

Artık ertesi gün memleketine dönecektir, görüşme arzusunu dedeme açar. Dedem: “Evlâdım! Gerçekten arzu ediyorsan, bu arzunu hiç kesme ve kalbinde tut.” der. Öbür tarafta harman işleriyle uğraşan sevgili Üstâdımız’ın kalbinde de müthiş bir arzu kendisini köye doğru çekmektedir. Âdetâ haber verilmiş, gelmesi istenmiştir. Nihâyet ertesi gün şafak vakti, saman taşıyan hayvanlarla birlikte yola revân olup, yaya olarak 4-5 saatlik bir yolculuktan sonra köye yaklaşır.

Mânevî olarak uzak beldeleri seyredabilen Şeyh Mustafa Efendi (k.s.) misâfirine: “Hasan geliyor, ben çıkayım da siz görüşün.” diyerek Üstâdımız’ın geldiğini haber verirler.

Kapıda karşılaştıklarında dedem: “Geldin mi evlâdım?” deyince Üstâdımız: “Geldim babacığım, fakat bizde tâkat bırakmadınız. Bu nasıl çekiş ve câzibe ki beni bir an bile durdurmadı” cevâbını verir, içeri girer, misâfir hıçkırıklar içinde boynuna atılır.

“Hasan Efendi! Size kim haber verdi de geldiniz? Allah aşkına bana bu sırrı söyleyin!” diye hayretle sorar. Üstâdımız tevâzu ile: “Sizin gibi kalbi füyûzatla mıknaatlaşmış insanlar, bizim gibi ham demirleri çeker; haber mânevî oldu.” diye cevap verir.

İşte böylece kalblere nur, gönüllere sürûr veren, füyûzat rüzgârlarının estiği, aşk dolu, mânâ dolu sohbetlerde yetişen Üstâdımız Hacı Hasan Efendi (k.s.) Hazretleri kendilerini hizmete vakfetmişlerdir.

Akın akın gelen ziyâretçilerden Ankaralı bir kişi de Muhterem Üstâdımız’a intisâb edebilmek için, bir kerâmet izhârını arzu etmektedir. Ancak edeben kendisine herhangi bir şey demeden cebine bir

kontrol kalemi koyarak, herhangi bir elektrik tâmirâtı ihtiyacı doğarsa ben yapayım düşüncesiyle gelir.

Sohbet sona erdikten sonra Üstâdımız Ankaralı misâfire dönerek: “Evlâdım, elektriğimizin sigortası atmış, bir zahmet onu tâmir ediver.” deyince misâfir mahcup bir edâ ile ellerine yapışır ve teslim olur. Hayâtının her safhası buna benzer nice ibretâmiz hâllerle dolu olan, aşk menbaı, feyz deryâsı, büyük insan. Muhterem Üstâdımız; yabanî otlar arasından güzel çiçekler toplar gibi, cemiyetin şeytânî havasından istidatlı gençleri mânevî cezbesiyle toplayarak, İslâm dâvâsına gönül vermiş, pırlanta gibi yüzlerce genç yetiştirmişlerdir.

Sohbetleri ile, çöllere düşen rahmet yağmuru gibi gönülleri şâdetmiş, bir projektör gibi ruhları aydınlatmış, kalblere Allah aşkı ve Rasûlullah (s.a.v.) muhabbeti aşılamışlardır.

Rabbimizin: *“Dikkat ediniz ki, Allah velîleri için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.”* diye vasıflandırdığı Allah dostlarının hayâtından âcizâne bir nebze bahsetmeye çalıştık.

Üstâdımız'ın, her biri bir aşk paketi, nur demeti olan bu ebyâtını, sevgili kardeşlerimizin istifâdesine sunuyoruz.

Bilvesile Rabbimiz'e hamd, Habîbi'ne salât ve Allah dostlarına selâmlarımızı arzederken bütün mü'minlere de Cenâb-ı Hakk'tan iki cihan saadeti dileriz.

Ali Ramazan Dinç Efendi

ÖNSÖZ²

Yaşıyoruz dünyâda nasıl yaşadığımızı bilmeden. Zaman kolumuzdan tutmuş, dermansız bir hasta gibi sürüklüyor bizi ölüme doğru.

Putlaştırdığımız değerler; para, menfaat, gösteriş ve enâniyet; ruhsuz gökdelenler gibi yükseliyor vîrâne gönüllerimizde. Hasbahçemizdeki güzellikler teker teker solarken bile ne hâlde olduğumuzu bilemiyoruz; bilemiyoruz kendimizi. Ve tanıyamıyoruz Rabbimizi. Buna rağmen bilgiçlik taslayıp konuşuyoruz hep. Fakat sözlerimiz oyuncak mermiler gibi boşlukta kayboluyor. Etkilemiyor kimseyi. Bizi etkilemiyor en başta.

Yeryüzünde, karanlık fırtınaların estiği çağımızda, sözü ve özüyle gönül bahçemize hayat bahşedecek Allah dostlarına ne kadar muhtaç olduğumuzu daha çok anlıyoruz şimdi. Onların sözleri gönülden çıkar ve hücre hücre kuşatır benliğimizi. Sohbetlerinde dünyevî değerler yerine; Allâh'ı sevmenin, Rasûlullâh'ı (s.a.v.) sevmenin engin mânevî zevkini tadarız.

Onların tebessümleriyle aydınlanır iç dünyâmızın karanlık dehizleri. Onların bakışlarıyla âb-ı hayat fışkırır taşlaşmış yüreklerden. Evet Rabbimizin; seçilmiş, sevilmiş kullarından Mürşidimiz, Üstâdımız Hacı Hasan Efendi (k.s.) Hazretlerinin, gönüllerimize hayat kaynağı olacak, sâde fakat her mısırâtı derin mânâlar taşıyan şiirlerini yeniden yayınıyoruz.

Hakk'ın yolunda feyziniz bol, ufkunuz aydınlık ve Rahmet-i İlâhiye üzerinize olsun.

Ali Ramazan Dinç Efendi

HACI HASAN EFENDİ'NİN (K.S.) HAYÂTI

Hacı Hasan Efendi (k.s.), 1914/1330 yılında Kayseri'nin Yahyalı ilçesinde doğdu. Anne ve baba tarafından, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) nur nesline dayanan asil bir âiledendir. O dönemin, dîni tahsile elvermeyen kısıtlı imkânları içinde medreseye devâm etti. Fakat daha çok Erbilli Es'âd Efendi (k.s.) Hazretleri'nin halîfesi olan babaları Mustafa Efendi'nin sohbetlerinde yetişti. Yedi yaşında Kur'ân-ı Kerim'i öğrendi. Gençlik, hattâ çocukluk yıllarında, rûhunun derinliklerinde taşıdığı ulvî seciye ve yüksek karakterini davranışlarıyla ortaya koydu. Kendi seviyesindeki yaşıtlarının dünyevî hevesler peşinde koştuğu dönemde O, Allah (c.c.) ve Resûlü'nün (s.a.v.) aşkıyla yanıp tutuştu.

*On dörtte vurdular mânevî aşı,
Durmadan akardı gözümün yaşı,*

diyerek bizzat belirttikleri gibi tasavvufî terbiyenin kazandırdığı rikkat ve ruh inceliği daha o yaşlarda başladı. Zamânın irşad kutbu Mahmud Sâmi Efendi (k.s.) Hazretleri'nin Yahyalı'ya teşriflerinde, coşkun bir sevgiyle hizmetlerinde bulundu ve büyük iltifatlara mazhar oldu.

Emanet, Sohbet, Hizmet

Adana, Kozan, Ceyhan, Niğde, Ürgüp, Develi ve Yahyalı câmilerinde elli yıla yakın, fahrî vâiz olarak hizmet yaptı. Bir taraftan İslâm'ın muazzez prensipleri böylece gönüllere nakşedilirken diğer taraftan, odalarda özel sohbetler devâm ediyordu. Sohbet; Allah Resûlü'nün (s.a.v.) bu ölümsüz metodu ile insanlar, dünyâya

kulluktan kurtulup Hakk'a kul oluyordu. Gönüllere ekilen ilâhî sevgi tohumunun yeşeren dalları arasında, bütün köksüz duygular yok oluyordu.

Sohbetlerin mânevî hazzı içilince zaman ve mekân unutuluyor, nefsin önüne dizilmiş dağ gibi ihtiras yığınlarının ötesinde yepyeni bir dünyâ açılıyordu. Hülâsa insanlar, fitratına/yaratılış gâyesine dönüyordu. Bu arada Efendi Hazretleri, levha yazarak ve kısmen zîrâatla meşgul olarak maişetini temine çalışıyordu.

Şemal, Ahlâk ve Beşerî Münâsebetleri

Orta boylu, gül tenli, nur yüzlü, ince kaşlıydı. Sakalı bir tutamı geçmezdi. Az yer, gereksiz yere konuşmaz, davranışları sünnet-i seniyyeye tabii olarak uyardı. Uykusu hafifti. Mehâbetli idi. Görenlerde gayr-ı ihtiyârî bir hürmet duygusu uyanırdı. Ziyâretine gelenleri boş çevirmez, çok rahatsız olduğu anlarda dahi birkaç kelime de olsa sohbet etmekten geri kalmaz ve şöyle buyururlardı: 'Siz gelince iyi oluyorum. Sizlerle konuşurken ağrılarımı unutuyorum.'

Etrâfını hep şefkat nazarıyla süzer, tek tek hâl-hatır sorar, herkesle yakından ilgilenirdi. Gam ve kederle gelenler, memnun ve mesrûr olarak dönerlerdi. Sâliklerine bir babadan daha şefkatli idi. Bu hâlleriyle, kemâlâtın şu üç özelliğine sâhipti:

Huzûruna varanın gamı ve kederi gider, içinde bir ferahlık uyanırdı.

Gelen kişi meclisinden ayrılmak istemez; her sözünden şevk ve muhabbet artardı.

Ziyâretine gelen büyük küçük herkes, elini öpmeye kendini mecbur hisseder, hayır duâsını alırdı.

Tasavvuf hakkında daha önceleri yanlış fikirlere sâhip olanlar, H. Hasan Efendi (k.s.) Hazretleri'nin sohbetlerine iştirâk ettikten sonra, oradaki feyz ve mânevî havanın tesiriyle, bu müessesenin gerçek kimliğini öğrenmek imkânı bulur ve hayranlıklarını gizleyemezlerdi. Çeşitli vesîlelerle ziyâretine gelen (İslâmî hayattan uzak) kimselere de güler yüzlü ve nâzik davranır, sebebini soranlara: *'Evlâdım, onlar bizim şahsımızda İslâm'ı görüyorlar, hâllerine bakarak gerekli ilgiyi göstermezsek, İslâm'dan soğumalarına sebep oluruz'* buyururlardı.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyorlar: *'Mü'min gâyet sıccakkanlı, ince ruhlu ve yüksek seciyelidir. Pek çabuk sevilir ve kendisi ile anlaşmak çok kolay olur. Bu sıfatları hâiz olmayanda hayır yoktur.'*¹ Bu hadîsin sırrına mazhar olmuş büyük bir insandı O. Hilm, tevâzu, sabır, merhamet, şefkat, şecaat, sehâvet gibi ahlâkî güzellikler, onun ömür ağacının çiçekleriydi.

*'Allah güzeldir, güzel olan şeyleri sever'*² hadîs-i şerifi gereğince yapılan her şeyin tertipli, düzenli ve güzel olmasına itinâ gösterirdi. Fakat hiçbir zaman satıhçı ve şekilci değildi. O'nun için önemli olan ruh ve mânâ idi. Çeşitli sebeplerle ülke içinde ve dışında Müslümanlara yapılan zulüm ve işkenceler sebebiyle büyük üzüntü duyar, sabahlara kadar uyuyamazdı. Mü'minlerin derdi onun derdiydi.

İslâm'ın ölçülerinden kesinlikle tâviz vermezdi. Hâlince muamele ederdi herkese. Fakat gençlere ayrı bir teveccühü vardı. Bu yüzden onun mübârek sohbetlerinden binlerce genç feyz almıştır. İnsanların kültür seviyesine ve meşrebine uygun konuşurlardı. Sıkıcı ve ağır değildi sohbetleri. Bazen olur, gözyaşından geçilmez, bazen de neşe ve tebessüm dalgalanırdı yüzlerde.

Riyâkârlığı sevmez, taassuptan hiç hoşlanmazdı. İlâ-yı kelimetullah için çalışan her sahadaki insanları sevgiyle kucaklardı.

¹ Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, c. V, s. 335.

² Nesâî, *Zinet*, 54; Ebû Dâvud, *Libas*, 14; Müslim, *İmân*, 93.

Ulemâyı ve meşâyih-i kirâmı ayırım gözetmeden ziyâret ederdi. Üstâdın tavsiyesiyle İstanbul'da Süleyman Hilmi Efendi (k.s.) ile Ali Haydar Efendi (k.s.) Hazretleri'ni de ziyâret etmişlerdir.

O, maddî ve mânevî bir cihad eriydi. Sohbetlerinin ağırlık noktasını cihad teşkil ederdi. İçte nefis, şeytan; dışta insan şeytanlarına karşı her zaman uyanık olmayı öğütlerdi. Gerçek sûfinin, malını ve canını Allah yoluna fedâ etmiş insan olduğunu ifâde ederdi. Bütün yârânına, Hakk'ın hâkim olması için çalışmalarını tavsiye buyururdu. Kimseyi incitmez, sevdiğini Allah için sever, sevmediğine Allah için buğzederdi. Netîce olarak Peygamberî ahlâkı yaşatmaya çalışan bir mânevî önderdi o.

Kemâlât ve Kavuşma

Yaş elli-altmışlara doğru yaklaştığında, ağır mânevî yükün vücutta meydana getirdiği rahatsızlıklar ortaya çıktı. Ankara Gülhane Hastanesi ve Kayseri Tıp Fakültesi Hastanesi'nde göz ameliyatı olup, şeker ve kalp hastalıklarından tedâvi gördü. Ama o, bütün bu rahatsızlıkları Allah'tan bir hediye bilerek hizmetine devâm etti. 1983'te mürşidi, önderi, gönül mi'mârı Mahmud Sâmî Efendi (k.s.) Hazretleri vefât edince, üstâdın rûhâniyetine olan bağlılığını devâm ettirdiler. Fahr-i kâinâtın (s.a.v.) izinde 72 seneye yakın devâm eden nezih bir hayattan sonra, 26 Ocak 1987 günü Kayseri'de dâr-ı bekaya irtihâl ettiler.

Vefât ettikleri günün sabahı, doktorların muhalefetine rağmen ısrarla hastaneden çıkarılmasını arzu etmiş, yakınlarına; *'Bugün sağ tarafımdan Peygamberimiz (s.a.v.), sol tarafımdan da Sâmî Efendimiz (k.s.) tuttu, hiç hastalığım kalmadı'* buyurmuşlardı.

Kabri, Yahyalı Kavacık Mahallesi'ndeki, kendi yaptırdığı Kalender Câmi'i'ndedir. Şefâatine nâil olmak ümidiyle, rûhu için el-Fâtiha.

ŞİFA TARİFESİ*

*İhvân-ı Kirâmîa
İkaz ve Tavsiyeler*

Besmele geçsin başına
Gelsin mü'minler hoşuna
Geçirme ömrü boşuna
Kur'ân'ına devam lâzım

Allah'a hamdeder kulu
Peygamber göstermiş yolu
Şükre devam eyle ulu
Bu nimeti bilmek lâzım

Gelip kaldırdı dumanı
Kula öğretti îmanı
Rasûl'dür etme gümanı
Salavâta gayret lâzım

Bilin Muhammed Mustafa (a.s.)
Vazifeyi etti îfa
Âl-i Ashab rûha safa
Yollarından gitmek lâzım

* Hacı Hasan Efendi (k.s), bir konu vesilesiyle ihvan arasında meydana gelen ihtilaflar üzerine, zuhûrat-ı maneviye ile gönline gelen bu mısraları yazar. Burada, ehlince malum olan, tarikat-ı âliyyedeki kalb, ruh, hafî, ahfâ, zikr-i küll, zikr-i sultanî, nefy-ü isbat, murakabe gibi derslerden bir nebze bahsedilmiştir.

Namaz, İslâm'ın binası
 Şehâdet oldu hanesi
 Tenvir etti, uyan nâsı
 Tevhid'e çalışmak lâzım

Savm ile kes nefsin belini
 Hak sever zekât veren kulunu
 Haccet, gör Mekke ilini
 Farz olana gitmek lâzım

Evvela ilim olmalı
 Amel nehrinden dolmalı
 İhlâs bahrine dalmalı
 Bu işe ihtimam lazım

Tarikat temeli bunlar
 Rabıtayla kalbi dinler
 Teslim olup işi anlar
 Meyyit gibi olmak lâzım

Tarifeye hile etme
 Eksik yahut fazla gitme
 Kendi fikrin sözün tutma
 Başını indirmek lâzım

Letâif dersini alan
 Mahzun olma, geri kalan
 Riyakârlar bela bulan
 Yokluğa atılmak lâzım

Kardeş gel benliği bırak
 Gerek gayet temiz yürek
 Yakın sanma, yol çok irak
 Tedarikin görmek lâzım

Kalbin zikri soldan başlar
 Ruh'un dahi, sağdan işler
 Sır çalışır, olur üçler
 Tarifeyi tutmak lâzım

Hafa (hafi), sağ memenin üstü
 Ahfânın Muhammed dostu
 İhvanın tez geçmek kasdı
 Lâkin burda durmak lâzım

Beşini bir eyle burada
 Daima kalbinden kur da
 Çok durdukça şifa derde
 Temel muhkem olmak lâzım

Söylemeden tez tez geçme
 Tarifciye yara açma
 Her arkın suyundan içme
 Menbaini bulmak lâzım

Beş'den sonra alna çıkan
 Adû nefse zincir takan
 Zikrin aleviyle yakan
 Rabıta çok olmak lâzım

Şeytan, dünya hücum eder
 Meyledersen zikir gider
 Yetişen var etme keder
 Hazrete bağırarak lâzım

Bundan sonra zikr-i küle
 Bir sızı çökmeli bele
 Zikir hiç gelemez dile
 Cemi âzâ demek lâzım

Zikr-i sultani'ye dönen
 Mâ, hevâ, nâr, turab binan
 Bütün vücud bir dil sanan
 Yarenlere sohbet lâzım

Bundan sonra nefy-ü isbat
 Gelir tevhid, gider zulmet
 Lâkin çok istermiş gayret
 Fikren buna devam lâzım

Nefesini çeken içe
 Tek olacak, varın üçe
 Yirmi bire yol aç
 Maksut, matlub, rıza lâzım

Yazmakla bu iş bilinmez
 Sadr'a yazılır silinmez
 Aciz bu sende bulunmaz
 Lâkin tarif etmek lazım

Gir murâkabe içine
 Katıl ebrarlar göçüne
 Bunlar gelmesin hiçine
 Hedefin gözetmek lâzım

Kalbin arşa tamam açmalı
 Allah'ın feyzin içmeli
 Fenâ ahlâktan geçmeli
 Nefsini çiğnemek lâzım

Üç şey bu derslere zarar
 Hasta, derde deva arar
 Üstadımız vermiş karar
 Reçetesin tutmak lazım

Şeriatsız işi yapmak
 Fenalık ardına kopmak
 İğne kadar haktan sapmak
 Zararını bilmek lâzım

Şeriatsız tarik olmaz
 Cahil sofu dinin bilmez
 Belki camiye de gelmez
 Bu kavimden kaçmak lâzım

Kadınla zikre oturur
 “Helâl” der, dinin yitirir
 Girdiği köyü batırır
 Namusu korumak lâzım

Ekseri cahil toplanır
 Varır ilmeye saplanır
 Yumurta olsam kulplanır
 Cahillerden kaçmak lâzım

Böyle olur kerametten azan
Şeriat, elde bir mîzan
Aldatır, “sen de kerâmet kazan”
Her şahsı bir tartmak lâzım

İkinci, gâfille sohbet
Aman, bu işten et nefret
Sana lâzım gözüm, uzlet
Halvete çekilmek lâzım

Üçüncü, dünyayı sevmek
Kalbine sevgisin koymak
Daima lafını demek
Bu sözlerden hazer lâzım

Kalemdâr, kusurun dolu
Bu üç şey sende var, belî
Öyle ise niden eli
Kendini düşünmek lâzım

SAKINMAK GEREK

Beş şey kalbi öldürür
Zikrin gülün soldurur
Gaflet içine daldırır
Bunlardan sakınmak gerek

Evvelkisi fazla yemek
İkincisi çok uyumak
Üçüncüsü gıybet demek
İşte bundan hazer gerek

Dördüncüsü pek gülmesi
Beşincisi rızık kaygısı
Yoldan çıkarır, çok nâsı
Emrâzını bilmek gerek

Beş şey kalbini taş eder
Böyle dedi büyük peder
Sakınmazsan cevher gider
Muhafaza etmek gerek

Birisi günah kesreti
İkinci tokluk zulmeti
Üçüncü zulüm gayreti
Hadisleri bilmek gerek

Dördüncü namaz geçirmek
Beşinci sol elle yemek
Yapsan bunu gider emek
Sünnete riâyet gerek

Münafıkta, üç alâmet
Herkes bundan eder nefret
Boşa çekilmesin zahmet
Kendini veznetmek gerek

Söylerse yalan söyler
Va'deylese hulf eyler
Emanete hıyanetlik diler
Bu fiilden uzak gerek

Şu beş eve melek girmez
Aklı olan sûret komaz
Pis içkiye, iyi demez
Bundan çok sakınmak gerek

Ebeveyne âsî olma
Misafiri geri kovma
Köpekleri eve koyma
Meleklerle tazim gerek

Dört alâmet akıllıda
Feyizden alır ol gıda
Allah için ağlar dîde
Gözden yaşlar dökmek gerek

Evvel, gelmeyene gider
Zulmedenleri affeder
Verir matluba didar
Kötülüğe iyilik gerek

Kalemdâr ahlâkın fena
Bu fiille gitme sîne
Tutar bunu, akıldâne
Ahlâk güzel olmak gerek

ZİYARET ÂDÂBİ*

Huzura abdestli varın
Gayet hafif selâm verin
Yedine varınca erin
Yüksek söyleme sözünü

Gösterdiği yere otur
Nefsini önüne yatır
Kalbini bir araya getir
Her yere eğme özünü

Kardeş gölgesine basma
Huzurda kimseyi kesme
Zahmet etme nûr cisme
Dağıtma orda ağzını

Kalksa yerine oturma
Gam verecek söz götürme
Çok bakıp edeb yitirme
Daima bakma gözünü

İncitecek işi yapma
Öyle bir kutuptan sapma
Huzurda başka el öpme
Dönderme sakın gözünü

* Büyüklerin huzurunda riâyet edilmesi gereken hususlar bu şiirde anlatılmaktadır.

İzin almadan gidene
Ne deyim zahmet edene
Kılıçlar vurur bedene
Yarama atma tuzunu

Aman az olsun kelâmın
Feyz almaksa emelin
Muhkem kurulsun temelin
Kurban et oğlun, kızını

Kalkmak için tâcil eyle
Müşkilin var ise söyle
Mürşidine edeb böyle
Uzak, yakın çok dizini

Ele söyler, kendi bilmez
Nefsi serkeş, yola gelmez
Kalemdâr hiç böyle olmaz
Başkaya açma râz'ını

VASİYET*

Vasiyet ederim size
Abdest alın, taze taze
İçi fena, güzel yüze
Yapma işte riyâdır bu

İlim, edeb, takvâ olsun
Gönlüne feyiz dolsun
Kov istemem, ihvan bilsin
Söz getirmek, fenadır bu

Sünnete temessük edin
Cami, cemaata gidin
Emir tutman, "ihvan" adın
Sâliklere muzırdır bu

Fıkıh ile hadis öğren
Nefsini yıkmaya davran
Mürşide binde bir uğran
Sakal altı sualdir bu

Cahil sofulara varma
Bağlandığın ipi kırma
Huzurda boynunu burma
Görür içi, röntgendir bu

* Bu şiirde, tarikat-ı aliyeden hakkıyla istifade edilmek için, dikkat edilmesi gereken kaideleri, vezir bir şekilde anlatılmaktadır.

Şöhreti taleb eyleme
Sakın, cahîmi boylama
Dersini ele söyleme
Mıntıkada lekedir bu

Halkın içine karışma
Şeytan ile hiç barışma
İhvanlarla çekişme
Fena ahlâk, sıfırdır bu

Halvette kadınla oturma
Kalb gülistanın batırma
Ordan ora lâf götürme
İçimizde nemmamdır bu

Zenginler ardına düşme
Tamah edip, yoldan şaşma
Kimselere kuyu eşme
Kendi kazıp düşendir bu

Şüpheli taamdan hazer
Etme haramlara nazar
Ayağı dışarı gezer
Düzenleri bozandır bu

Herkese etmeli şefkat
Mahlûkattan etme nefret
Kalbin eğri, olmaz sohbet
Bağrımızı ezendir bu

Dışı soğuk, içi güzel
Böyle şahsı sevdik ezel
Sen de bak, böylece düzel
Kardeşlere numûne bu

Kimselerle cidal etme
Gazabın ardına gitme
Gözünü aç, gaflete yatma
Senin için zarardır bu

Para ile ders geçirme
Gönül binasını uçurma
Bühtanla zehir içirme
Çok mühim iftiradır bu

Mürşide mal ile hizmet
Dahi tenlerine zahmet
Bu yolda can ile gayret
Kitaplardan alındı bu

Üstada bahane bulan
 Bunlardır yolundan kalan
 Bazan var bağırimi delen
 Affetmeli, hilimdir bu

İnkâr eden felah bulmaz
 İnat eden yola gelmez
 Şefkatli üstadlar, silmez
 Kendi ismin silendir bu

Mağrur olma dünya malına
 Gitme Karun'un yoluna
 Uğrama nefsin seline
 Bentlerini bozandır bu

Haset bu yolda pek fena
 Amel koymaz, bütün yana
 Belki zarar olur dîne
 Şeytanı tard edendir bu

Gayet çirkin kibir, aman
 Tehlikede olur îman
 Tevazu et, fakir heman
 Bellerini kırandır bu

Rabıtanan hiç ayırılma
 Ölüml fikrinden yorulma
 Fenasin, iyi görünme
 Bal içinde zehirdir bu

Mecliste engine otur
 Gönül kırman, yapın hatır
 El suçu edin setr
 Pek âla, hoş ahlâktır bu

Daim zikrolsun dilinde
 Cemi âzâ, hem gönlünde
 Tütün ne gezer elinde
 Bid'atlarda kabihdir bu

Duhan melâik dağıtır
 Letâiflerin ağdır
 Zikrin tesirin soğutur
 İçmeyene ezadır bu

Farz ile vacibi işle
 Sünnet ile edeb başla
 Cemi nehyolanı boşla
 Mevlamızdan emirdir bu

İhvan, zararın gözdedir
 Kalemdâr bildi özdedir
 Ordan gelir söz bizdedir
 Arada tercümandır bu

NEDEN?*

Bir birinize ta'zim edin
Beraber olun da gidin
Hep bir kardeş idi adın
Yönünü dönderdin, neden?

Hepiniz bir vücud olsun
Beraber suyunuz gelsin
Kalb havuzunuz dolsun
Bendini ayırdın, neden?

Düşenlerini tutmalı
Kalgınlarını yedmeli
İçinden kini atmalı
Yaramaz ahlâkın, neden?

Sohbetsiz zaman geçirme
Fırsat kuşunu uçurma
Aldığın dersi kaçırma
Kıymetini bilmen, neden?

Dışın başka, için başka
Sohbete gelmesen keşke
Tatlı sandık, tadın fişke
Dururken acıyon, neden?

* İhvan arasında meydana gelen bazı küçük anlaşmazlıklar ve sebebi belirsiz dargınlıklar üzerine söylenmiştir.

Beraber yemek yemeli
Fikrin bir araya komalı
Kurban olayım demeli
Arada husumet, neden?

Hasta olanlara bakın
Zinciri halkaya takın
Aradan, varlığı yakın
Burnunu kaldırdın, neden?

Kokar sudan olduğunu
Rahimde çok kaldığını
Sekeratta solduğunu
Bunları fikretmen, neden?

Engine ak, sular gibi
Sailleyin diler gibi
Neşatlı ol, güler gibi
Çehreni azdırdın, neden?

Arkadaş, kusurun tanı
Varlığın mahveder seni
Herşeyden bulun sen, denî
Yükseklik yapıyon, neden?

Haram olmasın hem yemek
Boşa gider sonra emek
Dervişi bil, “eşik” demek
Basınca razı olman, neden?

Karıncalar gibi yürün
Kendini Arşullah'da görün
Böyle mi emretti Pîr'in?
Fikrinle gidiyon, neden?

Engin bulunmalı başın
Yerlerde sürünsün döşün
Nefer oldun, rütben taşın
Silleden korkmuyon neden?

Tevazu herşeyden âlî
İşte bu, insanlık yolu
Kalemdâr yapmıyor, deli
Turab gibi olman neden?

NEFİS MUHASEBESİ*

Bu kadar yaş hebâ oldu
Düşündükçe gözüm doldu
Pây-i tahtı düşman aldı
Mavzerini sıktın nefis

Amelime riyâ katar
Ahlâklarım beter beter
Aklım ânın sözün tutar
Zincirini taktın nefis

İstedîği yere çeker
Mânevî evlerim yıkar
Bal içine zehir döker
Masiyete çektin nefis

Hakk'dan da hayâ etmedin
Dost buyruğuna gitmedin
Sülûkde adım atmadın
Döşlerime çıktın nefis

El gördülük yaptın amel
Buzdan kurmuş idin temel
Şöhret ile olmaz kemâl
Evlerimi yıktın nefis

* Muhterem Üstadımız, nefsin ruhumuzda açabileceği yaraları, tevazuen kendi üzerinde göstererek, bizleri, bu şiirlerinde irşada çalışıyorlar.

İhvana göründün güzel
 Dedin, “kardeşlerim düzel!”
 Kendi bağın oldu gazel
 Bir çizgi ile yaktın nefis

Amelin dünyaya âlet
 Bütün bildiklerin galat
 Aşk ile getirmen salat
 Bellerimi büktün nefis

Çok tuzağı, geçemedim
 Bir aynımı açamadım
 Kanat urup uçamadım
 Zindanlara tıktın nefis

Huzurda yüzlerim kara
 Dışım iyi, içim yara
 Yüzüm yok gitmeye Pîr'e
 Yar aşağı kaktın nefis

Âli meclise çok vardın
 Ben bilirim neler gördün
 O meclisde, “yapmam” dedin
 Haramlara baktın nefis

Fena ahlâk bütün bende
Ayıp, der saklarım canda
Ağularlar bizi günde
Zehirini döktün nefis

Mahcûbum hep yârenlerden
Bize sual soranlardan
Geri kaldım erenlerden
Burnum yere soktun nefis

Kalbimi aklımdan aldı
Köklerime sular saldı
Gönül arsasını buldu
Mikropları ektin nefis

Geri dön, gel eyle gayret
Kalemdâr'a şifa sohbet
Teveccüh buyursa, Hazret
Bu sözümden korktun nefis

TEDAVİYE ALIRM'OLA?*

Cemî cesetlerim hasta
Bizi seven, bütün yasta
Yalvarıyom Hâzık Dost'a
Tedaviye alırm'ola?

Hesabı yok, dertlerim çoktur
Sıhhatli yerim hiç yoktur
Lokman'ıma bir tek baktır
Bir çaresin bulurm'ola?

Otuzbeşe vardı yaşıım
Göz ağlamaz, sanki taşım
Mikrop olmuş, içim dışım
İlaç versen ölürm'ola?

Boyun büktüm tabib kovma
Küçük tarif ile savma
Basiretim tamam a'mâ
Bu dert böyle kalırm'ola?

* Cismanî hastaların tedavisi için bir doktora müracaatı emir buyuran Nebî-i Zîşan Efendimiz (s.a.v.) Hazretleri, mânevî hastalıkların tedavisi için de bir tabib-i manevîye müracaatı lüzum-i diniyyeden saymıştır. Muhterem Üstadımız da bir tabib-i hâzık olan Mahmud Sâmî Ramazanoğlu (k.s.) Hazretlerine dertlerini arzemiş, biiznillahi Teâlâ tedavi olmuşlardır.

Sıhhatli semtine komaz
Midem bozuk, tatlı yemez
Lisan yara, tevhid demez
Doktor acep delerm'ola?

Muhabbet harçlığı alsam
O Can'ın dairesin bulsam
Kapısında köle olsam
Bu dertleri delerm'ola?

Sebepli doktorun eli
İnandım, bağladım beli
Kalbim içi emraz dolu
Versem haplar silerm'ola?

Viziteyle gözden geçirdi
İlac-ı istiğfar içirdi
Dertleri bir bir uçurdu
Taburcu eder, salarm'ola?

Dedi, perhizini yeme
İç ilacını, hiç koma
Kullanırsan, düşme game
Kalemdar'ım gülerm'ola?

TERCÜME-İ HAL

Tercüme-i hâlim söyleyim size
Vicdanlar var ise acıyın bize
Gafletin tesiri aksetti yüze
Büyükler yanına varamaz oldum

Tıfilken sohbetlere oturdum
O güzel halleri şimdi yitirdim
Sermayem kalmadı bütün batırdım
Kimseye bir akçe veremez oldum

Üstaz teşrif etti, derse başlattı
Madenler gösterdi, çok yer işletti
Zâlim nefis hepisini boşlattı
Nefsimin başını vuramaz oldum

Müracaat ettim, o büyük Zât'a
Emretti, başlayın eski gayrete
Topla ihvanları, devam sohbeteye
Gayretli bir sâlik göremez oldum

Almış emraz bütün dışı, içimi
Allah'ım el-aman, affet suçumu
Ahirete imanla gönder göçümü
İman korkusundan duramaz oldum

Eski hallerimden, kalmadı biri
Kesret-i kelamla incittim Pîr'i
Bütün arkadaştan, kaldım ben geri
Ebrarlar içine giremez oldum

Ele vaaz verip, tutmadım kendim
Tarumar olmuş, manevî bendim
Bu dertler elinden, Allah'ım yandım
Halimi kimseden soramaz oldum

Tevâzudan değil, ciddîdir sözüm
Dışım belli etmez sızlıyor özüm
Kalemdâr'ım yoktur, bir yerde yüzüm
Hiçbir şeye yâhu, yaramaz oldum

BİRAZ DA İHVANDAN BAHSEDECEĞİM*

Biraz da ihvandan bahsedeceğim
Huzursuz sâliki ben nideceğim
İçinizden çıkıp hem gideceğim
Kimseye diyecek dilim kalmadı

Kiminiz eviyle etmiyor geçim
Ailesi ağlar, ne ola suçum
Düşündüm sizleri, ağardı saçım
Soğuk vurdu bahçem, gülüm kalmadı

Bazımız partiler¹¹ ardına koşar
Hazret'in gözünden inanın düşer
Asfaltı bırakıp dağlardan aşar
Size öğüt verir hâlim kalmadı

Tevbe eder günaha, yeniden başlar
Okumaz dersini, bir zaman boşlar
Bu yüzden ağyarlar, ihvanı taşlar
Kurudu dereler, selim kalmadı

* İhvanımızın Cenâb-ı Hakk'a layık bir kul olabilmesi için çırpınan ve her zaman onları kontrol altında bulunduran sevgili Üstadımız, çeşitli vesilelerle onları ıslah ve irşada çalışmışlar, bu gayretlerini sürekli olarak devam ettirmişlerdir.

** 1960'lı yıllarda cahilâne parti taassubu yapanlar kastediliyor.

Hırs ile başladık, dünya işine
Gittiğimiz belli, nefsin peşine
Çoğumuzun kulak versen döşüne
Diyor: “Letâiften balım kalmadı.”

Seneler geçer, dersini sormaz
Kırğınım der, ihvan yanına varmaz
Letâif altına zikirler vurmaz
Ateş şurda dursun, külüm kalmadı

İhvanın halleri ağıyardan beter
Kılmaz namazını seherde yatar
Çarşı, pazar demez elini tutar
Bir sığınacak il'im kalmadı

Kalemdâr balık başından kokar
Kendi lakabını ellere takar
Uyuz olmuş malın, sürüden çıkar
Kimseye katacak malım kalmadı

TAVSİYE

Muhterem ihvanlar, başladım söze
Efendim buyurdu, ettiler eza

Kimisi partiler ardına düştü
Kimisi doğru yolundan şaştı

Bazısı aldığı dersini çekmez
Seherle kalkıp boynunu bükmez

Kitap okusan, uyur gözleri
Gıybet konuşsan, güler yüzleri

Hem “ihvanım” der, sınırlar geçer
Boşlar sigarayı, hem yine içer

Terket kötülüğü, dersine başla
Meşgul olmalısın hem biraz döşle

Nereye varırsan ölümü düşün
Görmüyon mu, kaç geçiyor yaşın

İmanın korkusu, gelmez içine
Neden tevbe etmen, büyük suçuna

Saymam, çoktur ihvanların yarası
Benim gibi derviş, yüzler karası

Kendimizdeki suçu elde görüyük
Mesleğe attırmaya sebep oluyok

Allâh'ı seversen gıybeti bırak
Bu gidişatla, bize tarikat irak

Üstaz emreder, ayda bir konuşunlar
Derslerini bazı hem danışınlar

Kendindedir, kusur bulma ellere
Kalemdar gittiğiniz suya sellere

SÂMÎ EFENDİM*

Kavuştu birbirine Şems ile Kamer
Mevlâyı zikretti, büsbütün damar
Şehrimize kuruldu bir azîm fener
Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

Nûr oldu girince, memleket-çarşı
Hürmetle gidildi üstada karşı
Gözleri seyrederek, baktıkça Arş'ı
Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

Bi-iznillah, durgun kalbi işletti
Letâif dersine hemen başlattı
Zahirî işleri bütün boşlattı
Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

* Mahmud Sâmi Ramazanoğlu (k.s.) Üstadımız, Yahyalı Dereköy'e teşrif ederler. Bütün ihvan sevince garkolur. Bu sırada genç yaştaki Hasan Efendimiz bir sohbetten sonra Üstadımızın ayakkabılarını çevirir, hazırlarlar. Maksudı Üstadımızı, annesi Aşşe Hanım'ın kabrine götürmektir. Hacı Hasan Efendimizin bu niyetini sezen Mahmud Sâmi Ramazanoğlu Üstadımız (k.s.); "Annenizin kabrine mi gideceğiz Hacı Hasan Efendi?" der ve evden çıkarlar. Kendisi önde, Hacı Hasan Efendimiz arkada, mezara kadar yürürler. Mahmud Sâmi Ramazanoğlu Üstadımız (k.s.), sanki kabir kendilerine daha önceden tarif edilmişçesine varır. Aşşe Hanımannemizin kabri başında durur. Kur'ân-ı Kerim okur ve dönerler. Bu sırada muhabbeti gönüllere sığmayan Mahmud Sâmi Efendi Üstadımızdan istimdât için Hacı Hasan Efendimiz bir şiir yazarlar. Fakat edeben kimseye söylemezler. Dedem Şeyh Mustafa Efendi, Üstadımızın huzurunda: "Hasan evladım! Haydi yazdığın şiiri oku!" diyerek kerameten ebyatı izhar ederler. Bu vesileyle Efendimiz yukarıdaki şiiri okur.

Cem oldu ûlema, buyurdu sohbet
 İlm-ü a'mâline ettiler hayret
 Herkese halince geldi bir gayret
 Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

Babam, Kılavuz", bütün dervişan
 Mest-ü hayran oldu sizle görüşen
 Huzuruna geldik, aciz, perişan
 Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

Vasfını söylemekte kasırdır dilim
 Ancak sen gösterin Hazretim, yolum
 Girdaba düşüyom, tutuver elim
 Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

Kalemdâr, köleniz diliyor dilek
 Ziyarete geldi cin ile melek
 Bırakma bizleri, kapında ölek
 Teveccüh isterim, Sâmi Efendim

** Kılavuz (Hâfız): Hacı Hasan Efendimizin yakın arkadaşlarından ve ihvanın ileri gelenlerinden değerli bir insan.

EFENDİMİN SÖZÜ BAŞKA*

Takdir-i Hak, çok yer gezdim
Hem dinledim, hem yazdım
Çoğunun sırrını sezdim
Efendimin sözü başka

İklîm-i Hicaz'a vardık
Gayet büyük zâtlar sorduk
Pek nurâni yüzler gördük
Efendimin yüzü başka

Çok, başına ihvan deren
Teveccühle feyiz veren
Arşu'r-Rahman'ı var gören
Efendimin gözü başka

Verir ferah nasa, saçını
Kalmamış, affolmuş suçu
Güneş gibi parlar içi
Efendimin özü başka

* Üstadımıza nazlanmış ve Mahmud Sâmî Ramazanoğlu (k.s.) üstadımızı vasfeden bir ebyat istemiştim. Bu şiir bu sebeple söylenmiştir.

Kapalı kalbleri açar
Gönlüne füyuzat saçar
Mevlâ'sına nazı geçer
Efendimin sözü başka

Bütün şüphelerden kaçmış
İnan, âb-ı hayat içmiş
Çok münevver bir yol açmış
Efendimin izi başka

Gözü yumlu, gönlü gören
Kelam-ı ledünnî deren
Sohbetlerde neşe veren
Efendimin tuzu başka

Ey Allah'ım affet bizi
Kalemdâr'ın sızlar özü
Kademine sürsem yüzü
Efendimin tozu başka

KURBAN OLDUĞUM*

Evvela besmele yazar
Sâlikine eder nazar
Ol ser'i semâda gezer
Başına kurban olduğum

Cümleden fazla hayâsı
Durmaz irşad eder nâsı
Alnında güneş ziyası
Kaşına kurban olduğum

Mevlâsına yanmış özü
Kalbi irşad eder sözü
Dürr-ü mercan döker gözü
Yaşına kurban olduğum

Sâlikine pek hoş bakar
Kemendi beline takar
Feminden bir rayha çıkar
Dişine kurban olduğum

Allah'ın indinde kadri
Zannettik semânın bedri
Arş-ı Âzam olmuş sadrı
Düşüne kurban olduğum

* Bu şiirde, hayatının her noktasında ahlâk-ı Muhammedî'nin ziyâları parıldayan Mahmud Sâmî Ramazanoğlu (k.s.) Hazretlerinin zât-ı âlilerinden bahsedilmektedir.

Kalbinden feyiz alınır
Çâr-i yâr ile salınır
Rasûlullahla bulunur
Eşine kurban olduğum

Mekke, Medine'de bazı
Bir hatvedir hem yeryüzü
İçi güneşin has yüzü
Dışına kurban olduğum

Nefsin binaların yıkar
Kılıçla demini döker
Mahşerde evladın çeker
Peşine kurban olduğum

Kalemdârım, aciz gedâ
Himmetinden gelsin gıda
Ömrün uzun etsin Hüdâ
Yaşına kurban olduğum

KALEMDAR*

Salih sohbetine alış
Kâmil mü'minlerle buluş
Leyl ü nehar ilme çalış
Mesleğinden bezme kuzum

Seherle zikrine bükül
Bahr-i ummanına dökül
Her zaman halvete çekil
Gafillerle gezme kuzum

Sivâyı gönlüne koyma
Libâs-ı takvanı soyma
Fâcir-ü fâsıka uyma
Öğüdüm tut, azma kuzum

Kulak ver, sözümü dinle
Rumuzlu sırları anla
Salihler öğüdün dinle
Ebeveynin üzme kuzum

Sizin için yazdı, yazan
Hüs-n-ü ahlâk ile bezen
Gazabı at, hilmi kazan
Hak sözlere kızma kuzum

Allâh'ın has kulu isen
Muhammed (a.s.)'e bağlı isen
Kalemdar'ın oğlu isen
Bu sürüden tezme kuzum

* Kalemdâr: H. Hasan Efendi (k.s.)'nin mahlası.

ALEMDAR*

Sohbet-i salihе alıştım
Kâmil mü'minlerle buluştum
Gücüm yettikçe çalıştım
Mesleğimden bezmem babam

Seherle derse bükülsem
Feyz-i Rahman'a dökülsem
Ah, bir halvete çekilsem
Gafillerle gezmem babam

Dünyayı kalbe koymasın
Takva libasın soymasın
Gönlüm fâsıka uymasın
İnşaallah azmam babam

Büyükler sözün dinlerim
Lutfetse sırları anlarım
Feda olsun size canlarım
Sizleri hiç üzmem babam

Hakk razı olsun yazandan
Affeyle beni ezandan**
Pek memnûnum bu düzenden***
Hak sözlere kızmam babam

Allâh'ın aciz kuluyum
Muhammed (a.s.)'e bağlıyım
Hazretin, Alemdar oğluyum
Biiznillah tezmam babam

* Muhterem Üstadımız 1969 yılında Aladağ'da iken, kendisi ile karşılıklı olarak yukarıdaki şiir takdim olunmuştur. Alemdar: H. Hasan Efendi'nin evladı Ali Ramazan Efendi'nin mahlasıdır.

** "Ezan okumaktan bağışla" anlamındadır.

*** "İhvanın mevcut tertibi" kastedilmiştir.

HAMDİMİZ MEVLÂ'YA OLSUN*

Tıfl iken cezbe buldum
Musîbetle ibtilâ oldum
Şükür olsun, sabır kıldım
Hamdimiz Mevlâ'ya olsun

Yârenlerim hep yandılar
Cümlesi duâ kıldılar
Hâlîme hayret kıldılar
Hamdimiz Mevlâ'ya olsun

Anam duyunca ağladı
Babam da sabır eyledi
Mevlâm'dan hediye geldi
Hamdimiz Mevlâ'ya olsun

* Muhterem Üstadımız yedi-sekiz yaşlarında iken dağa çiçek toplamaya gider. Uğraşırken kayadan düşer, ayağı kırılır. Yukarıdaki şiir bu vesileyle o yaşlarda söylenmiştir.

Hakkımda ebyat yazıldı
Düşerken gözüm süzüldü
Ayağım kökten üzüldü
Hamdimiz Mevlâ'ya olsun

Cesedim kayadan düştü
Ciğerim yandı tutuştu
Mürşidim geldi yetişti
Hamdimiz Mevlâ'ya olsun

Sabi idim sabreyledim
Her daim şükreyledim
Allah'dan hediye bildim
Hamdimiz Mevlâ'ya olsun

YAHU NERDESİN?

Âşık mâşûkunu durmadan arar
 Muhabbetsiz geçen gün ihvana zarar
 Tabî bu meslekten etmedin firar
 Gel bir görüşelim yâhu nerdesin?

İstihare ile bulmuştun bizi
 Bekliyor yolunu âcizin gözü
 Ölse de terketmem kardeşim sizi
 Gel bir bilişelim yâhu nerdesin?

Yüzünü görmüyor, soruyom elden
 Geçen günler ise düşmezdin dilden
 Sağlam teslimiyet, bağlansan belden
 Gel bir buluşalım yâhu nerdesin?

Geçtik mektubundan, gelmiyor selâm
 Hakk, Rezzâk-ı Âlem çekmeyin elem
 Mevlâ huzurunda şahittir kalem
 Gel bir sarışalım yâhu nerdesin?

Yaz-kış demeyip her an koşarken
 Muhabbette ihvanları aşarken
 Ağlayarak sohbetlerde düşerken
 Gel bir alışalım yâhu nerdesin?

Dersini alırken çöktüğün dizler
Kardeş, nereye gitti o kadar sözler?
Bekleyi bekleyi kırıldık bizler
Gel bir barışalım yâhu nerdesin?

Sizi bizden sorar bazı yârenler
Bu meslek içinde gonca derenler
Bizi çok ileri geçti erenler
Gel bir erişelim yâhu nerdesin?

Hubb-i dünyaya nefsimiz kandı
Acep bu âlemde ölmek mi sandı
Yıkıldı herhalde fezyiyin bendi
Gel bir çalışalım yâhu nerdesin?

“Ölsem ihvanlardan ayrılmam” derdin
Halini inkâr etme çok şeyler gördün
Acep nerden artıyor senin bu derdin?
Gel bir bilişelim yâhu nerdesin?

Kalemdâr gibi kendini vurma
Bilen var derdini, ağyardan sorma
Küsüp de yakana, yalnız durma
Gel bir sarışalım yâhu nerdesin?

MEKKE-İ MÜKERREME

Hamdolsun girdik vapur içine
Huccac tevbe etti bütün suçuna
Halık'ım girdirdi hacı göçüne
Giydirdi ihramı hamdolsun Hüdâ

Cidde derler yere vapur dayandı
Gaflette olanlar bütün uyandı
Koktu Havva Anamız, nûra boyandı
Gösterdi kabrini, hamdolsun Hüdâ

Geceleyin çıktık Mekke yoluna
Nasip etsin Mevla cümle kuluna
Bütün kalpler açıldı rahmet gölüne
Neşeler duyurdu, hamdolsun Hüdâ

Sabahleyin girdik Mekke şehrine
Daldırdı Rabbim rahmet bahrine
Attık kendimizi aşkın nehrine
Şâdetti bizleri, hamdolsun Hüdâ

Babü's-Selâm'dan evvel girildi
Allah'ın beyti tamam görüldü
Diyorlar üç yüz bin huccac derildi
Safalar bahşetti, hamdolsun Hüdâ

Yedi tavaf ettik, sa'ye başladık
 Delil tarif etti, biz de işledik
 Mina derler yerde şeytan taşladık
 Kestirdi kurban, hamdolsun Hüdâ

Makam- İbrahim'de durduk namaza
 Önce Hacerü'l-Esved sürüldü yüze
 Mevlâm nasip etti zemzemi bize
 İçirdi suyundan hamdolsun Hüdâ!

Çıktık Arafat'a, çadır kuruldu
 Zanneyledik dünya orda derildi
 Dikildi sancaklar "lebbeyk" denildi
 Affetti isyanı, hamdolsun Hüdâ!

Müzdelife derler, geldik bir yere
 İki namazı bir kıldırır hoca
 O mevkiin şerefi gayetle yüce
 Öğretti ismini, hamdolsun Hüdâ!

Mina'nın mevki, Mekke'ye yakın
 "Huccac bundan sonra günahdan sakın"
 Terket ahlakını, iyisin takın
 Verdi nedametler, hamdolsun Hüdâ!

Dört tarafında, dört mihrabı vardır
 Cümleye nasip eylesin Kadir
 Zemzemi aseldir bulunmaz nâdir
 İçirdi suyundan, hamdolsun Hüdâ!

“Lebbeyk” diyenleri çeker getirir
 Varınca umreye nûra batırır
 Gören Beytullah’ı, aklın yitirir
 Ettirdi tavafı, hamdolsun Hüdâ!

İstikbal eyledik, Rûkn-i Yemânî
 Yeşil taş üstünde namaz kılanı
 Ol Altınoğuşun kadrin bilenini
 Yakmaz Cahîminde, hamdolsun Hüdâ!

Rabbımın Beyt’ine elveda dedik
 Bütün vücudumuz zemzemle yuduk
 Huccacın bazısını orada koduk
 Tekrarını nasip eylesin Hûda!

Yedi minaresi, kubbesi dolu
 Doksandokuz kapısı hem açıktır yolu
 Direği adetsiz, sayılmaz belî
 Gezdirdi içinde, hamdolsun Hüdâ!

Kalemdâr, vasfı sığmaz diline
 Bu aciz kurbandır, senin yoluna
 Nasibetsin Mevlâ’m cümle kuluna
 Sürdüdü yüzümüz, hamdolsun Hüdâ!

MEDÎNE-İ TÂHİRE

Şükür döndük Medine'ye
Bir ateş düştü sîneye
Âşık oldum şu binaya
Muhabbetti Muhammed (a.s.)'dir

Uzaktan kubbe görünür
Üzerine nûr salınır
Kokudan ciğer delinir
Ki reyhân-ı Muhammed (a.s.)'dir

Dahil olundu Haram'a
Hamdolsun erdik merama
Merhemler sürdü yarama
O macun-ı Muhammed (a.s.)'dir

Âlemlere rahmet olan
Vâhid ile kelim kılan
Gönül pasın tamam silen
Füyûzât-ı Muhammed (a.s.)'dir

Hicretinde Refik olan
Sokup akrep, benzi solan
Şehadet getirdi yılan
Mûcize-i Muhammed (a.s.)'dir

Siddik'in sağına almış
 Ravzaları hep nur olmuş
 Âşıkları bütün dolmuş
 Yâr-i ğâr-ı Muhammed (a.s.)'dir

Adalet şahı yanında
 Koyun-kurt gezdi gününde
 Çok yardım etti dininde
 Gözbebeği Muhammed (a.s.)'dir

Gidişi Kur'an'ın yolu
 Okurdu daima dili
 Hayâda cümleden ulu
 Zinnureyn-i Muhammed (a.s.)'dir

Cihanda bir arslan olan
 Kan deryalarına dalan
 Unutulmaz ismi halen
 Bu, damad-ı Muhammed (a.s.)'dir

Fatıması divan durur
 Basireti olan görür
 Oturdukça safa verir
 Kerîme-i Muhammed (a.s.)'dir

Ciğerime bastı dağı
 Meskenleri Cennet bağı
 Birine verdiler ağı
 Hafideyn-i Muhammed (a.s.)'dir

Hamza, Abbas amucası
Burdadır dokuz zevcesi
Huzuruna çeker nâsı
Ki Ehl-i Beyt-i Muhammed (a.s.)'dir

Din yolunda canlar atan
Meclisinde nûra batan
Cennettü'l-Baki'de yatan
Sahâbe-i Muhammed (a.s.)'dir

Minberi altun yapılı
Üç mihrap, beş kapılı
Hariçten gelmiş hep eli
Taaşşuk-ı Muhammed (a.s.)'dir

Hep nûr olmuş, yok karası
Gelmişken deyim, sırası
Cennettir Mimber arası
Ki Hadîs-i Muhammed (a.s.)'dir

Gelenler Ravzan dolanır
Kalp ağlar, gözler bulanır
Makam-ı Cibril'de dilek dilenir
Bu şeref-i Muhammed (a.s.)'dir

Yeşil perdesi salınır
 Ne istersen o bulunur
 Bu ilde elbet kalınır
 Ki civâr-ı Muhammed (a.s.)'dir

Muhammed (a.s.) saflarda gezer
 Ümmetine eyler nazar
 Kusurum çok ettim hazer
 Bu heybet-i Muhammed (a.s.)'dir

Makam-ı Cibril burada
 Şebekesi şifa derde
 Gözüm aldı yeşil perde
 Ki zînet-i Muhammed (a.s.)'dir

Veda günü yine geldi
 Firkatin bağrımı deldi
 Yürek yandı, gözüm doldu
 Bu hasret-i Muhammed (a.s.)'dir

Kalemdar'ın söyler dili
 Takdirine bağlı beli
 Şefaath kıl Cihan Gülü
 Bu ümmet-i Muhammed (a.s.)'dir

ŞÂM-I ŞERİF

Eûzü besmeyleyle Hicaz yoluna
Hamdolsun kavuştuk Vahdet Gülü'ne
Halık'ım erdirdi Şam iline
Yahya Peygamberi gördü gözlerim

Müezzîn-i Rasûl Bilâl Habeşî
Edildi ziyaret akıttık yaşı
Şehid-i Kerbela Hüsey'nin başı
Görünce onları yandı özlerim

Muhyiddin- Arâbî yatar burada
Pamuk Baba derler aynı sırada
Söyleten Vahid'dir yoktur irade
Rabia'yı görüp sürdüm yüzlerim

Muhammed'in neslin, Yezid kestirdi
Merkadlerin görüp, derdim artırdı
Üryanen bindirdi, keyfin yetirdi
Düşündüm vak'asın daim sızlarım

Kibâr-i evliya Halid-i Ziya
Kırklarda göründü, inmiş bir ziya
Kırk Mihrab'a vardım, eyledim hayâ
Gördüm anda sırlar, ânı gizlerim

Halep'de Zekeriyya Peygamber vardır
Humus'da yatırmış Halid-i Kâdir
Evliyada Veysel Karanî nâdir
Düştüm yollarına, yolun izlerim

Muhaddis-i Meşhur Ebu Hureyre
İsa'nın ineceği hem Ak Minare
Ravza-i Mutahharâ'ya geliyor sıra
Hepsinin şefaatin daim dilerim

Rabbimin beytini daha görmedim
Şebeke-i Rasûl'e yüzüm sürmedim
Hasbahçe gülünü daha dermedim
İntizarla geçti kış u yazlarım

ÖZÜM AĞLAR*

Bu hicran elemi büktü belimi
Gözlerim görmedi vahdet gülünü
Firkatin tesiri tuttu dilimi
Gözüm ağlar, özüm ağlar

Kimse birbirine bakamaz halde
İhvanın gözleri dikili yolda
Birkaç gün kardeşler bekledi çölde
Gözüm ağlar, özüm ağlar

Erenler içine ateşler attı
Bütün ölünürdü, himmetle tuttu
Manen teşrif etti, nurlara battı
Gözüm ağlar, özüm ağlar

* Mahmud Sâmî Ramazanoğlu (k.s.) Efendimiz Hazretleri bazı yıllar yaz aylarında Yahyalı yakınlarında şifalı bir yer olan Yeşilhisar içmelerine gelir, orada birkaç gün dinlenirlermiş. Gelişlerinde istirahat ve ziyaret tertibini Hacı Hasan Efendi Üstadımız yaparmış. Bir defasında böyle bir sohbetten sonra yaşlıca bir kadın, bohçasına koyduğu güzel ve taze meyveleri Üstadımızın önüne koyar. Bir anlık bir sükûttan sonra, Sâmî Efendi Üstadımızın (k.s.) simâlarında devamlı bulunan tebessüm yerine bir hoşnutsuzluk belirir ve elinin tersi ile kaldırılmasını işaret ederler. İhvân-ı Kiram: "Acaba böyle nazik bir ikram niçin reddolundu?" diye düşünürlerken, biraz sonra oranın yerlisi bir adam gelir ve o kadın hakkında: "Efendim! Bu kadın birkaç kişinin miras hakkını yiyen birisidir." der. Bunun üzerine kafalarda beliren istifham silinir ve Muhterem Üstadımızın büyüklüğü bir kere daha gönüllere nakşolunur. Yine Mahmud Sâmî Ramazanoğlu (k.s.) Üstadımızın teşriflerinden birisi için tüm hazırlıklar yapılmış, Yahyalı ve çevresinin tüm ihvanı Yeşilhisar içmelerine gelmiş ve pür heyecan Üstad Hazretlerini bekliyorlar. Saatler ilerliyor, Üstadın sevgisi ruhlarda. Sonsuz bir hasretle, herkes gözlerini ufka dikmiş bekliyorlar. Ve bir haber; Ankara temsilcisi; Mustafa Efendi geliyormuş, Sâmî Efendi Üstadımız (k.s.) bazı sebeplerden dolayı gelemeyeceklermiş. Bir hüznün bulutu ihvanın üzerine çöker. Herkeste bir üzüntü belirir. İşte yukarıdaki şiir bu vesile ile yazılmıştır.

Erbil'inle teselli eyledin bizi
 Onun bizden evvel ağlıyor gözü
 İhvanın hepsinin yanıyor özü
 Gözüm ağlar, özüm ağlar

Bunlardan ayrılırsam nereye gidem
 Yaş yerine kanlar döküyor dîdem
 Cemaline kavuştur, el-aman Hüdam!
 Gözüm ağlar, özüm ağlar

Himmetin ayırma, el-aman bizden
 Her kalbte bulunun, kayıpsın gözden
 Çünkü bugün için vaad ettin, yazdan
 Gözüm ağlar, özüm ağlar

Ömrün uzun olsun, himmetin gelsin
 Bütün sâliklerin, feyzine dalsın
 Seherde âşıklar selâmlar salsın
 Gözüm ağlar, özüm ağlar

Kalemdâr, kusurun perdeler çekti
 "Ah" dedikçe âhım, göklere çıktı
 Bütün yavruların boynunu büktü
 Gözüm ağlar, özüm ağlar

GENÇ VAR KI

Genç var ki îmanı kuvvetli
 Dîn-i âlî'ye hizmetli
 Büyüklerine hürmetli
 Adam olacağı belli

Genç var ki insafa gelmiyor
 Öğüt versen tesiri olmuyor
 Büyük, küçüğü bilmiyor
 İnsan olmayacağı belli

Genç var ki abdestini alıyor
 Beş vakit namazını kılıyor
 Halis mü'minleri buluyor
 Adam olacağı belli

Genç var ki câmi görmemiş
 Secdeye yüzün sürmemiş
 Âlim yanında durmamış
 İnsan olmayacağı belli

Genç var ki Kur'ân elinde
 Allâh'ın zikri dilinde
 Büyük zâtların yolunda
 Adam olacağı belli

Genç var ki kahvede yatar
Evin eşyasını satar
Derya-yı günaha batar
İnsan olmayacağı belli

Genç var ki ilme çalışır
Vaaz vermeye alışır
Büyük zâtlarla buluşur
Adam olacağı belli

Genç var ki sinema işi
Yitirmiş ekmeği aşır
Geçiyor kıymetli yaşı
İnsan olmayacağı belli

Genç var ki camiden çıkmaz
Elin namusuna bakmaz
Faniilere boyun bükmez
Adam olacağı belli

Genç var ki namazdan kaçır
Korkmaz Hakk'tan içki içer
Salyasın etrafa saçır
İnsan olmayacağı belli

Genç var ki anneyi kırmaz
Babasına karşı durmaz
Sigaraya para vermez
Adam olacağı belli

Genç var ki babasını döver
Din, îman, anneye söver
Para için insan boğar
İnsan olmayacağı belli

Genç var ki söylersen tutar
Gayet tevazulu yürür
Din yolunda canın verir
Adam olacağı belli

Genç var ki gayet açık suçu
Danslarda ağarmış saçı
Siyonizmi sever içi
İnsan olmayacağı belli

Genç var ki kürsiye çıkar
Sözü mü'minleri yakar
Gözlerinden yaşlar döker
Adam olacağı belli

Genç var ki açık bacağı-başı
Şeytanın tam olmuş eşi
Gece-gündüz kumar işi
İnsan olmayacağı belli

BİZDEN SELÂM GÖTÜRÜN*

Rıza-yı Hakk idi, maksudum-kasdım
Olup pervâne gürleyip estim
Gidin selâmetle, ihvanım dostum
Fahr-i Kâinat'a selâm götürün!

Çok müteessir oldu kalb-i vîranım
Gidiyorlar mahzun kardeş erenim
Durunca huzura bütün yâranım
Fahr-i Kâinat'a selâm götürün!

Huzur-ı Rasûl'de gözyaşı akıt
Kubbe-yi Âlî'yi gördüğün vakit
Harem-i Şerîf'e girdiğin vakit
Fahr-i Kâinat'a selâm götürün!

Âcizdir vafından, yazıyor kalem
Ayrılmak katardan, dert ile elem
Okurken huzurda salât-ü selâm
Şefî'ül-Usat'a selâm götürün!

* Hacı Hasan Efendi (k.s.) Üstadımız, bir seferinde hazırlandıkları halde Hacca gidemiyorlar. Onun mahrûmiyetiyle "Selam" şiirini yazıyorlar. Ayrıca bir Hac yolculuğu sırasında, refikleri Üstadımıza; "Hasan Efendi, Şâm-ı Şerif, Mekke-i Mükerreme ve Medine-i Münevvere hakkında birkaç ebyat söyleyin de memleketimize hediye götürelim." demişler. Üstadımız aşağıdaki birkaç şiiri bu vesile ile nazmetmişlerdir.

Kisve-i isyanı attığınızda
 Feyz-i Rahman'a battığınızda
 Şebeke-i Rasûlü tuttuğunuzda
 Şefi'î'l-Usat'a selâm götürün!

Ey Mahbûb-i Hûda, canımın Cânı
 İsyânım yüzünden çekmedin beni
 Mevlâ'yı severseniz ziyaret günü
 Şefi'î'l-Usat'a selâm götürün!

Bu günleri Rabbimiz'den dilerken
 Sızlayarak günahları silerken
 Cennet bahçesinde namaz kılarken
 Şefi'î'l-Usat'a selâm götürün!

Her yerde refiki Sıddık-ı Âzam
 Haddimin kârı mı vasfını yazam
 Elem ile hasret bağrımı ezen
 Yar-ı Ğâr-i Rasûle selâm götürün!

İftihar-ı İslâm Ömer, adâlet
 Hayâda Osman, Ali fetânet
 Firkatin mahvetti bizi nihayet
 Yârân-i Habîbe selâm götürün!

Âmine annesi, Fatıma kızı
 Beyt-i Şerif'te hatırlan bizi
 Allâh'a emanet eyledik sizi
 Ehl-i Rasûle selâm götürün!

Hasan'la Hüseyin, Hazreti Hamza
 Düşman-ı bî-din ettiler eza
 İnşâallah şefâat ederler bize
 Ervâh-ı şehid'e selâm götürün!

Makam-ı İbrahim'le zemzem kuyusu
 Cem oldu orada nâsın iyisi
 Teselliye medar buldum Veyis'i
 Veli ervâhına selâm götürün!

Hacerü'l-Esved, Rükni-i Yemânî
 Affolun orada, etmen gümanı
 Acizin başından çıktı dumanı
 Meclis-i Hazret'e selâm götürün!

Ol Beyt-i Şerifin siyah perdesi
 Baktıkça kalbinden silecek pası
 Yükselirken "lebbeyk" Rahman sadası
 Feyz-i Deyyan'a selâm götürün!

Yeşil taş içinde etraf-ı Hatîm
Yanıyor ciğerim, bitmez ebyatım
Gözlerim ağlıyor, bitti takatim
Hacer'le oğluna, selâm götürün!

Cebel-i Kubeys, Merve'yle Safa
Davet etmiş sizi Nûr-ı Mustafa (s.a.v.)
Hüccac'dan ayrılık canıma cefa
Boynu büküklerden selâm götürün!

Mina, Müzdelife, Arafat Dağı
Dağımın üstüne vurdu bin dağı
Kaplara afv-ı İlâhi sol ile sağı
Vakfe edenlere selâm götürün!

Kurbanı kesin, şeytanı taşlan
Yaramaz ahlâkı orada boşlan
Mekke'ye dönünce tavafa başlan
O insan seline selâm götürün!

Harem-i Şerif'e lebalep dolan
Dört köşe, yedi iklimden gelen
İslâm'ın bugünkü hâlini bilen
Etsinler duâyı, selâm götürün!

Altınoluk, Bâb-ı Kâbe arası
Varsa basiretin görürsün Arş'ı
Hacerü'l-Esved'in bulunmaz eşi
Kaydetsin ismimi, selâm götürün!

Sorarlarsa umreyi, Mekke gerisi
Ğâr-ı şerifler bunun yarısı
Defter, divan almaz, binde birisi
Bütün zerrâta selâm götürün!

Koydu Kalemdâr'ı yüzüm karası
Unutman duâdan sohbet arası
Hâtemü'l-Enbiya, Âdem arası
Cemî Peygambere selâm götürün!

BİZLERE SELÂMI VAR MI?*

Şehr-i Rasûle girdiniz
Salât-ü Selâm verdiniz
Rûh-ı Rasûl'ü gördünüz
Bizlere selâmı var mı?

Mekke'de mânevî Tûba
Medine'de aziz Kuba
Havva Ana, Âdem Baba
Bizlere selâmı var mı?

Tavaf ettirdi mi delil
Kabul etsin Rahman, Celil
Yaptı Beytullah'ı Halil
Bizlere selâmı var mı?

Yakub gözyaşları döktü
Evladları boyun büktü
Yusuf'u zindandan çıkıttı
Bizlere selâmı var mı?

Allah indinde seçilen
Deniz, Musa'ya açılan
Zekeriyya'dır biçilen
Bizlere selâmı var mı?

* Hacıların dönüşü üzerine yazılmıştır.

Hallac-ı Mansur asıldı
Nuh kavmi suya basıldı
Yahya zulümle kesildi
Bizlere selâmı var mı?

Yitiren matlubunu arar
Mevlâmızdan böyle karar
O ilde cemi Peygamber
Bizlere selâmı var mı?

Düşünüp, yaptınız fikir
Rahmana ettiniz şükür
Yâr'i Ğârı Ebû Bekir
Bizlere selâmı var mı?

Görseniz yüzünü kamer
Bağlarmış şecaatten kemer
Sadakatle âdil Ömer
Bizlere selâmı var mı?

Döküldü Kur'an'a kanı
Verdi Mevlâsına canı
Hazreti Osman hayâ kânı
Bizlere selâmı var mı?

Tıfl iken tuttu yolu
 Muhammed (a.s.)'in gonca gülü
 Damadı Hazreti Ali
 Bizlere selâmı var mı?

Tabi girdiniz Hatîme
 Hâli gider hayretime
 Rasûl'ün kızı Fâtıma
 Bizlere selâmı var mı?

Hakk'ın rızasını bulan
 İçip zehir harpten kalan
 Kerbelâ'da şehit olan
 Bizlere selâmı var mı?

Hiç biter mi yaza yaza
 Etiler vahşiler eza
 Uhud'da Hazreti Hamza
 Bizlere selâmı var mı?

Medine'de hasın hası
 Her tarafta salât sesi
 Sultan-ı Enbiya zevcesi
 Bizlere selâmı var mı?

Sahib-i Rasûl yârânı
Cemi ümmetin ereni
Dost-ı Hak Veysel Karanî
Bizlere selâmı var mı?

Dolmuş aşkullahla sadır
Eşi bulunmaz çok nadir
Gavs-i Âzam Abdülkadir
Bizlere selâmı var mı?

Mevlâsına kalbi yandı
Himmetinden çok nas kandı
Kutbu'l-aktâb Nakşibendî
Bizlere selâmı var mı?

Hızır'la İlyas dediler
Huccac kalpleri yudular
Üçler, kırklar, yediler
Bizlere selâmı var mı?

Manevî yolları açtı
Halifesi şehit düştü
Kutb-ı cihan zehir içti
Bizlere selâmı var mı?

Mekke çok metin dünyada
Medine bir tek dünyada
Mevlânâ yatar Konya'da
Bizlere selâmı var mı?

Ayrılıktan ciğer dağlı
Kalemdâr Takdîr'e bağlı
Söyleyen Ramazanoğlu
Bizlere selâmı var mı?

SELÂM VERİN

Girince Şehr-i Rasûl'e
 Selâm verin Muhammed (a.s.)'e
 Erince Bâb-ı Rahman'a
 Selâm söylen Muhammed (a.s.)'e

Dizler çöküp, boyun bükün
 Hazin hazin gözden dökün
 Feryat edip ciğer sökün
 Selâm verin Muhammed (a.s.)'e

Koklayın gezdiği yeri
 Zikredin daim Bir'i
 Delil edin Gavs-i Pîr'i
 Selâm söylen Muhammed (a.s.)'e

O halde huzurla yürün
 İbretle bak neler görün
 Haremde fazlaca durun
 Selâm verin Muhammed (a.s.)'e

Lezzet almaz bilmeyenler
 Günahını silmeyenler
 Boyun büktü gelmeyenler
 Selâm söylen Muhammed (a.s.)'e

Kusurlarım oldu perde
 Salavâtın şifa derde
 Kalemdâr'ı anın orda
 Selâm söylen Muhammed (a.s.)'e
 Kurban olun Can Ahmed (a.s.)'e

TESELLİNÂME*

Sabreyleyip ciğerini dağlayan
Teslim olup Hakk'a gönül bağlayan
İkiyüz yıl zellesine ağlayan
Atamız Âdem (a.s.)'e olanı düşün

Bin elli sene ömrü olan
Sabredip rıza-yı Rahman'ı bulan
Kırılıp kavmi tûfana dalan
İbret al Nuh (a.s.)'a olanı düşün

Düşün oğlum Peygamberin suçu ne
Musibetle beyaz geldi saçına
Mancınıkla düştü ateş içine
Berdü selâm olan Halil (a.s.)'i düşün

İmtihanla has kulları seçildi
Ağaç gibi ortasından biçildi
Mübarek kanları yere saçıldı
Zekeriyya (a.s.) dosta olanı düşün

Mevlâm'dan geliyor bizlere dertler
Sabredersen kuzum, sevabın katlar
Peygamberi nasıl yemişti kurtlar
Hazreti Eyyub (a.s.)'a olanı düşün

* Üstadımızın yeğeni ve büyük damadı Hafız Ahmet Dinç, yanık sesli, güler yüzlü, çok hoşsohbet bir ağabeyimizdi. Üstadımız da kendilerini çok sever ve seyahatlerinde daima refakatlerine alırlardı. Ayağında çıkan bir yara sebebiyle asker dönüşünde ameliyat olmak zorunda kaldı. Bunun sonucunda ayağı kesildi ve birkaç yıl sonra da Rahmet-i Rahman'a kavuştu. Ankara Gülhane Askeri Tıp Hastanesi'nde ayaklarının kesilmesi sebebiyle yatarken, Üstadımız teselli için bu mısraları gönderdi.

Kırk sene aktı Yakub (a.s.)'un yaşı
Genç idi çünkü Yusuf (a.s.)'un yaşı
Kuyuya attılar, vurdular taşı
On iki yıl zindanda kalanı düşün

Günahı söylemek sanki suç gibi
Şehitlik insana olur tac gibi
Kestiler bu zâtı misl-i koç gibi
Yahya (a.s.) Peygambere olanı düşün

Altmış üç var idi Sultan'ın yaşı
Neler çekti iki Cihan Güneşi
Uhud dağında kırıldı dişi
Sultan-ı Rasûl (s.a.v.)'e olanı düşün

Sıddîk'in ayağı ğârda sokuldu
Ömer'in karnına hançer kakıldı
Osman'ın kanı Kur'ân'a döküldü
Kûfe'de Ali'ye olanı düşün

Kalemdar yazmakla bitmez yazılar
Maddî, mânevî dertler sızlar
Kerbelâ'da şehid düştü kuzular
Hasan'la Hüseyin'e olanı düşün

MENBÂ-I BAŞKA

Bi-iznillah çıktık yola
Gidiyorduk güle güle
Kavuştuk manevî sele
Fıskıran menbâi başka

Yurt içinde sohbet ettik
Sevgili Konya'ya gittik
Mevlânâ'da yandık tüttük
Bu zâtın âlemi başka

Çok hayırlı refik bulduk
Sahavete hayran kaldık
Fuyûzat bahrine daldık
Bu kardeşin hali başka

Tarsus'u, Dört Yol'u geçtik
Hududun kapısını açtık
Halep'in feyzini içtik
Peygamber Zekeriyya (a.s.) başka

Akıyor füyûzat nehri
Besmele ile içti zehri
Bahtiyardır Humus şehri
Mücahidde Halid başka

Taksi ile Şam'a girdik
 Yahya Peygamber (a.s.)'i gördük
 Çok ziyarete yüz sürdük
 Muhamed (a.s.)'in torunu başka

Elhasıl Medine'ye gittik
 Salat verdik, duâ ettik
 Sanki balı yağa kattık
 Rasûl-i Kibriya başka

Üstadı Safa'da bulduk
 Sekiz gün burada kaldık
 Derya-yı Rahmete daldık
 Sıddık-ı Azamı başka

Tedavi oluyor yaram
 Gönülde parlıyor çıram
 Cemi Sahabe-i Kiram
 Ömerü'l-Faruk'u başka

Cihanı tutmuştur sıytı
 Cennetten almış beratı
 Muhammed (a.s.)'in ehl-i beyti
 Onun Fatıması başka

Mekke'ye açıldı yolumuz
Müsaade etti gülümüz
"Lebbeyk" okudu dilimiz
İhrama girmesi başka

Geldik tavafa başladık
Dedikoduyu boşladık
Farzı, vacibi işledik
Vakfeye durması başka

Müzdelife'yi geçtik amma
Minâ'da bir şaştık amma
Envai sular içtik amma
Kâbe'nin Zemzemi başka

Çok şükür murada erdik
Hacerü'l-Esved'e yüz sürdük
Çok çeşitli taşlar gördük
Hacerü'l-Esved'i başka

Kalemdâr'ın gafil başı
Altmışa yaklaştı yaşı
Vedayla bitirdik işi
Hasretle ayrılış başka

SAFA GELDİNİZ*

Teşrif ettiniz bizlere
Hasret idik biz sizlere
Muhabbet doldu özlere
Yârenler safa geldiniz

Arzu ile bekler idik
Postaları yoklar idik
Gönlümüzde saklar idik
Erenler safa geldiniz

Aşkınız doldu sineye
Razı olmak bir seneye
Tenezzülen bu haneye
Girenler safa geldiniz

Unutmak mümkün mü sizi
Çok razı ettiniz bizi
Günahtan kararmış yüzü
Görenler safa geldiniz

* Konyalı bir grup ihvanın Üstadımızı ziyaretleri vesilesi ile yukarıdaki mısralar söylenmiştir.

Kur'ân, zikir okur dili
Üstadına bağlı beli
Hasbahçede gonca gülü
Derenler safa geldiniz

Zikrullahı koyan döse
Kelâmları geçer taşa
Bu yolda can ile başa
Verenler safa geldiniz

Sevilmez kendini öven
Buyursun Hazreti seven
El-pençe olup divan
Duranlar safa geldiniz

İşlet aşkın motorunu
Aciz sevmez satırını
Kalemdar'ın hatırını
Soranlar safa geldiniz

YA RABBİ!

Seherde açılan güller hürmetine
Zikrinle dönen diller hürmetine
Rükuya bükülen beler hürmetine
Hacalet nârına yakma ya Rabbi!

Yolunda kâim kullara bağışla
Rızana giden yollara bağışla
Arşına açılan ellere bağışla
Cahîm'in içine sokma ya Rabbi!

Secdeye kapanan başlar hürmetine
Aşkınla sızlayan döşler hürmetine
Gecelerde dökülen yaşlar hürmetine
Gazabınla bize bakma ya Rabbi!

Uhud'da yarılan yüze bağışla
Mi'racda gören göze bağışla
O anda geçen söze bağışla
Sırttan aşağı dökme ya Rabbi!

Cemî Peygamberlerin canı hürmetine
Cihar-ı Yâr-ı Güzin'in dîni hürmetine
Uhud şehitlerinin kanı hürmetine
Suçlarımızı başa kakma ya Rabbi!

Muhammed Mustafa (a.s.)'nın özüne bağışla
Fatıma'tü'z-Zehra adlı kızına bağışla
Yetim yetemânın yüzüne bağışla
Huzurunda boynumuzu bükme ya Rabbi!

Kur'ân'ı Kerîm'de geçen kelâm hürmetine
Mekke, Medine'deki âlem hürmetine
Arş, Kürs, Levh-ü Kalem hürmetine
Sualde fazla sıkma ya Rabbi!

İsmi, isminle bir yazılana bağışla
Din uğrunda kan döken gazilere bağışla
Kerbela'da can veren kuzulara bağışla
Dinsizlerle nâra sokma ya Rabbi!

TERCÜME-İ HAL

Besmele, hamdele başladım söze
Mevlâ fiütûhatlar lütfetsin bize

Muhammed Mustafâ'ya salavât olsun
Âl ve Ashâb'ı bizleri bulsun

Geçirdim gözden devr-i âlemi
Bi-izni Hüdâ, çektim kalemi

Yakın elli'ye, sorman yaşımdan
Geçti çok şeyler dahi başımdan

Beş altı yaşında vardım hocaya
Elifi bitirdim, geçtim heceye

Okudum Kur'ân'ı yedi yaşımda
Var idi bir sevda dahi başımda

Gayet sever idim zikir çekmeyi
O güzel meclisde boyun bükmeyi

Kâdirî'yle Nakşîden halife Peder
Bu âciz oğluna teveccüh eder

Sekiz ile dokuz, on'u bitirdim
İlmihalimi çok şükür yetirdim

On bir on iki'de sohbet aradım
Pederimden müşkillerim sorardım

On üç dedim mâneviyat açıldı
Gönül âlemine ferah saçıldı

On dörtte vurdular mânevî aş
Durmadan akardı gözümün yaş

Kötü akrandan daim kaçardım
Rabıtada füyûzâtlar içerdim

Onbeş ile yirminin arası
Nefs-i emmârenin çoktur yarası

Basınca kardeşim yirmi bir'e
Muayene oldum, o hâzık Pîr'e

Ramazanoğlu'dur Tabîb'in adı
Gönüllerde yaşar bu Zât'ın tadı

Hastahanesine girenler bilir
Emretse, bu fakir uğrunda ölür

Âyetle hadisten reçete yazdı
Evrâd u ezkârdan ilaçlar dizdi

Yirmiden otuzuna varınca
Herkes imrenirdi bizi görünce

Bu arada askerliği bitirdim
Bilirim ya tecrübemi artırdım

Halam ile düştük Hicaz yoluna
Çok şükür kavuştuk Cihan Gülü'ne

Evimizi yaptırdım bu arada
Fıskırırdı sevgiler bu sırada

Otuzdan kırka vardık, on sene
Vaaz verip hizmet ettim bu dîne

Otuz sene kürsülerde konuştum
Sebep oldu çok insanla tanıştım

Bu arada levha yazdım doldurdum
Mu'terizin sözlerini kaldırdım

Hak, rızkımı bu sebeple taşırdı
Rahatlığı başımızdan aşırdı

Sayısızca şükür olsun Yaradan
Esirgesin hıgıd, ucup, riyâdan

Lâkin ahret derdi düştü içime
Tövbe olsun yaptıklarım suçuma

Düşüncem hele îmanla ölmek
Hâlik-ı Barî'nin rızasın bulmak

Ziyaretçi üst üstüne gelirdi
Sohbetlerde feyz-i Rahman içerdî

Fırsat yoktu dışarıya çıkmaya
Kardeşlerim lâyük idi bakmaya

Ayrı ayrı derslerini sorardım
Tomur tomur güllerini dererdim

Hafta geçmez tekrar gelir görüşür
Edeb ile letâifin danışır

Cümlesinden razı olsun Yaradan
Dünya ahret seçme bizi aradan

Yalvarırım, îman ile ölelim
Mevlamızın rızasını bulalım

Kırkı bitirdik, yaklaştı elli
Devr-i mezâlim olduğu belli

Kurtulur haksız, haklı dövülür
Âlim yobazdır(!), cahil övülür

Genç nesil bozuldu, etmez itâat
Şimdi mübah gibi oldu menhiyyat

Çıkamaz kahveden evi orası
Şeytan ile gayet iyi arası

Korkmaz Allah'dan, içki içiyor
Duyunca ezanı, nasıl kaçıyor

Hâlik'ımız ıslah eylesin sizi
Mümkün değil ise kurtarsın bizi

Bu sene Hicaz'a nasip açıldı
Gönül âlemine ferah saçıldı

Salih refiklerle beraber gittik
Ederken tavaf, Üstad'a yettik

Kayseri vilayet, Yahyalı kazam
Bin üç yüz otuz tevellüd yazam

Kavacık mahallem, doğdum burada
Mevlâmız halletmiş böyle sırada

TERCÜME-İ HAL

- Mustafa Hulûsi Efendi (k.s.) -

Kadirîyle Nakşî'den halife peder
Bu âciz oğluna teveccüh eder

Otuz-kırk sene Kâdirî'de kalmış
On-onbeş kişiyi tarîke almış

Onların çoğu da meclise gelmez
Ederler sohbeti lezzeti olmaz

Bakmışlar Kâdirî'de sağ kutup yoktur
Herkese lazımmış bir hâzık doktor

Bu arada bir halife yetişti
Bir kıvılcım attı, peder tutuştu

Alay Müftîsi İbrahim'dir adı
"Kutbu'l-aktâb olmuş Üstadım" dedi.

İstanbul'a üstadına gönderdi
Peder işi tam Nakşî'ye dönderdi

Dergâh-ı Es'âd'da kırk beş gün kaldı
Nasip etti Mevlâ, hilâfet aldı

Var, Hakka dâir nice sözleri
Ledünnî dökerken ağlar gözleri

İhvanı çoğaldı, üstü başına
Sâlik'in bir lezzet girdi döşüne

Çıktı kürsiye, hep nâsı doyurdu
Hacı Sâmi Sultan teşrif buyurdu

Üstad'ı gidince* bu Zat'a geçti
Yaş elli ikide ahrete göçtü

Bacanağı Fazlı Hafız var idi
Bu hususta pederime yâr idi

Bu mesleğin hayli yükün kaldırdı
Hatmile üç yıl teravih kıldırdı

Çok halleri vardı, yazmakla bitmez
Hak rahmet eyesin, gönülden gitmez

Validem de haldaş idi Pedere
Pek genç göçtü razı olduk kadere

Görünürdü Arş-ı Âzam gözüne
Cemi ihvan meftun idi özüne

Evsafi çok anlatamam sizlere
Mahşerde şefâat etsin bizlere

* Alay müftüsü İbrahim Efendi: Menemen vakasında idam edilen zatlardan birisidir. İdama giderken, "Son sözün nedir?" sorusuna, "Efendim'e on bin mürid teslim ettim, elhamdülillah! Bununla iftihar ediyorum" diyerek, kelime-i şهادetle teslim-i ruh etti. Rahmetullahi aleyhim ecmain. Âmin!

** Gidince: Vefat Edince

Kılavuz'un meşhûr idi yazısı
Pederimin çok kıymetli kuzusu

Kâtip idi, hem ihvana bakardı
Sohbetinde kardeşleri yakardı

Peder gitti, üstük onun başına
Zikir çekmek çok giderdi hoşuna

Kılavuz da veda etti bizlere
Günahkârı koydu kardeş sizlere

HACCINIZ KABÛL OLSUN*

Aşk ile uçtunuz mu
Cidde'ye düştünüz mü
Zevk ile coştunuz mu
Haccınız mebrûr olsun

Bir hoş aşk ile uçtuk
Güzel Cidde'ye düştük
Hep kendimizden geçtik
Tadına doyamadık

Mekke'ye girdiniz mi?
Kâbe'yi gördünüz mü?
Goncalar derdiniz mi?
Haccınız kabûl olsun

Ulu Mekke'ye girdik
Yüce Kâbe'yi gördük
Şükür murâda erdik
Tadına doyamadık

Tavâfa döndünüz mü?
Feyze bandınız mı?
Aşk ile yandınız mı?
Haccınız kabûl olsun

* Üstâz-ı Âlimizin Hacca giden bir evlâdına yazmış olduğu şiir. Bir kıta kendileri söylüyor o da bir kıta ile cevap veriyor.

Kâbe'yi ettik tavaf
 Diledik suçları af
 Kıldık namazı saf saf
 Tadına doyamadık

Vakfeye durdunuz mu?
 Mina'yı gördünüz mü?
 Şeytânı vurdunuz mu?
 Haccınız kabûl olsun

Vakfeye geldik durduk
 Şirin Mina'yı gördük
 İnat şeytânı vurduk
 Tadına doyamadık

Kurbanı kestiniz mi?
 Nefsi astınız mı?
 Kumlara bastınız mı?
 Haccınız kabûl olsun

Kurbanı kestik zevk ile
 Nefse vurduk zevk ile
 Kuma bastık aşk ile
 Tadına doyamadık

Zemzemi içtiniz mi?
 Hacer-i esved'e üstünüz mü?
 Safâda koşunuz mu?
 Haccınız kabûl olsun

Zemzemden pek çok içtik
 Hacer-i esved'e üstük
 Safa Merve'de koştuk
 Tadına doyamadık

Umreye gittiniz mi?
 Çok duâ ettiniz mi?
 Nurlara battınız mı?
 Haccınız kabûl olsun

Sanki Cennete girdik
 Ağladık duâ ettik
 Hakk'ın nûruna battık
 Tadına doyamadık

Hatîme girdiniz mi?
 Yeşil taşı gördünüz mü?
 Namazlar kıldınız mı?
 Haccınız kabûl olsun

Koştuk Hatîm'e girdik
Yeşil taşı da gördük
Orada namazlar kıldık
Tadına doyamadık

Vedâ'i yaptınız mı?
Hacerü'l-esved'i öptünüz mü?
Medîne'ye koştunuz mu?
Haccınız kabûl olsun

Vedâ tavâfı yaptık
Hacerü'l-esved'i öptük
Habîbullâh'a koştuk
Tadına doyamadık

Şebekeyi tuttunuz mu?
Günâhı attınız mı?
Feyze battınız mı?
Haccınız kabûl olsun

Şebekeye yüz tuttuk
İnşâallah günâhı attık
Haz ile feyze battık
Tadına doyamadık

Harem'e girdiniz mi?
 Ravza'yı gördünüz mü?
 Yüzlere sürdünüz mü?
 Haccınız kabûl olsun

Harem'e vardık girdik
 Deryâ Ravza'yı gördük
 Yerlere yüzler sürdük
 Tadına doyamadık

Bakîa'da gezdiniz mi?
 Çok sırlar çözdünüz mü?
 Ciğerler ezdiniz mi?
 Haccınız kabûl olsun

Cennet Bakîa'da gezdik
 Çok acep hisler sezdik
 Aah edip ciğer ezdik
 Tadına doyamadık

Uhud'a vardınız mı?
 Hamza'yı (ra) gördünüz mü?
 Maksûda erdiniz mi?
 Haccınız kabûl olsun

Döndük Uhud'a vardık
Yiğit Hamza'yı (r.a) gördük
En son maksûda erdik
Tadına doyamadık

Çok ibret aldınız mı?
Ahlâklı geldiniz mi?
Duâlar saldınız mı?
Haccınız kabûl olsun

İnşâallah ibret aldık
Bilmem ahlâklı mı geldik
Cümleye duâlar saldık
Tadına doyamadık

Kalemdar yazdı size
Duâ ettiniz mi bize?
Dünya-ahret çekmen cezâ
Haccınız kabûl olsun

Boyun büküktür size
Cezâ vermeyin bize
Müşfikler vermez cezâ
Tadına doyamadık.

KUMANDANIM

Kumandanım efradını seviyor candan,
Yüksekliğini söyleyim sorunuz benden,
Her ictimasında arz eder dinden,
Muhterem kumandanım affedin bizi,
Ömrümün nihayetine kadar unutmam sizi.

İki bin efradın, emrinde döner,
Birinin parmağına taş değse vicdanen yanar,
Şu Mehmetçikler sizi atamız sanar,
Kıymetli kumandanım affedin bizi,
Ömrümün nihayetine kadar unutmam sizi.

Her cihetten memnunuz zât-ı âlinden,
Ata kelimaları duyduk tatlı dilinden,
Cümleten öperiz nazik elinden,
Şefkatli kumandanım affedin bizi,
Ömrümün nihayetine kadar unutmam sizi.

Subaylarımızın da bizde emeği dolu
Bir ağabey gibi onlara bağladık beli
Sizlere söylüyorum ordunun gülü
Sayın subaylarım affedin bizi
Ömrümün nihayetine kadar unutmam sizi.

Süngünüzden titrer yer ile gökler,
Her düvelde size fedâyi derler,
Hakkınızı helâl edin kahraman erler,
Sevgili vatandaşlarım affedin bizi,
Ömrümün nihayetine kadar unutmam sizi.

Askerlik şerefine söyledi lisan,
Bu yolda can verdi binlerce insan,
Vatan sevgisini unutma Hasan,
Şerefli askerlik affedin bizi,
Ömrümün nihayetine kadar unutmam sizi

ŞAHİNİMİZ

Bekler idim çoktan beri
Niçin döndün kardaş geri
Ziyaret etmeden yâri
Üzdün bizi Şahinimiz

Gelseydin adım atarak
Benliği kibri satarak
Gül toplanır har batarak
Bilemedin Şahinimiz

Şahin olan uçmalıdır
Menzilleri geçmelidir
Feyz-i Rahman içmelidir
Ah içseydin Şahinimiz

Musibete sabır eyle
Nefsi öldür, ruhu doyla
Menzil alınamaz böyle
Sabır ister Şahinimiz

Aşıklara Bağdat yakın
Menedenlerden çok sakın
Rızası bulunur Hakk'ın
Gayret ister Şahinimiz

Gören gözleri biz gördük
Aceleten sizi sorduk
Önünüze ısyan gerdik
Kusur bizde Şahinimiz

Kalemdar'da isyan dolu
O yüzden bağladım yolu
Sıdk ile bağlasan beli
Gelinirdi Şahinimiz

NE FAYDA

Akıllıyım diye söyler tabibler
Lokman Hekim gibi olsan ne fayfa
Son nefeste söylemezse bu diller
Bülbül gibi dilin olsa ne fayda

Ne kadar âlim olsan baban kardeşin
Seninle gitmezse îman yoldaşın
Bu karanlık kabre koyunca başın
Altun gümüş türben olsa ne fayda

Şol nazik tenin karayere girince
Münker Nekir suaili sorunca
Suale muktedir olamayınca
Dört kitâbı yutmuş olsan ne fayda

Malın var zekâtından kaçarsın
 Ecel şerbetini sen de içersin
 Bu dünyâdan hem ukbâya göçersin
 Cevâhirden tâcın olsa ne fayda

Gel zikret Mevlâ'yı çıkma yolundan
 Tevhîdi bırakma bir an dilinden
 Kim kurtulmuş Azrâîl'in elinden
 Bütün dünyâ senin olsa ne fayda

Tatlı canın gelir çıkar döşüne
 Kavim kardeş hocan gelir başına
 Kalemдар'ın şöhret gidiyor hoşuna*
 Pâdişâh-ı âlem olsan ne fayda

* Damad-ı Âlileri Hafız Ahmet Dinç, "Şöhret gitmiyor hoşuna" diyor.

ALEMDAR*

Bismillâhirrahmânirrahîm
Esselâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berakâtuhu

Söze selâmla başlarım
Daha küçüktür yaşlarım
Nefsi kovalar taşlarım
Duâ beklerim Efendim

Ne hoş açmış gülleriniz
O bal akan dilleriniz
Ravza'ya sürdün elleriniz
Elin öperim Efendim

Çok şükür selâmet geldiniz
Bizlere safâ verdiniz
Beyt-i şerife erdiniz
Duâ beklerim efendim

Mektûbunuz geldi bize
Çok teşekkür ettik size
Dünya ahret çekmen ezâ
Duâ beklerim Efendim

Alemdar'ın mektup salar
Pederinden duâ diler
Sınıfı geçerse güler
Duâ beklerim Efendim

*Alemdar: H. Hasan Efendi'nin (ks) evladı Ali Ramazan Efendi'nin mahlasıdır.

Not: Ali Ramazan Dinç Efendi'nin 1969 yılı 4. ayın 4'ü Cuma günü Hacı Hasan Efendimize (ks) yazmış oldukları bir şiire muhterem pederleri Hacı Hasan Efendimiz (k.s.) yazdıkları şiirle, kendi mübarek dilleriyle karşılık veriyorlar.

KALEMDAR*

Allah (cc) adıyla yazarım
 Sükûtle nefsi ezerim
 Çirkin ahlâktan bezerim
 Ederiz duâ evlâdım

Biz ağacık gülümüzsün
 Ağzımızla dilimizsin
 Kovanlarda balımızsin
 Yalarız seni evlâdım

Sizlerden çok safâ bulduk
 Hamdolsun selâmet geldik
 Ferahla mektûbun aldık
 Ederiz duâ evlâdım

Mektup gönderirim size
 Sen de mektup gönder bize
 Gelmesin başına kazâ
 Ederiz duâ evlâdım

Kalemdar çok memnun sizden
 Duâlar bekleyin bizden
 Allah (cc) düşürmesin gözden
 Anarız seni evlâdım

* Kalemdar: H. Hasan Efendi (k.s.)'nin mahlası.

DUÂ

Esma-i Hüsna'n hürmetine rızâna erdir
 İmanla, Allâh'ım canımız verdir
 Mel'ûn-u metrûdun belini kırdır
 İmanı şeytana verme ya Rabbi!

Edilen duâyı sen kabul eyle
 Feyz-i Rahman'ınla gönlümüz doyla
 Âsi, mücrim kulunuz, geldik hep böyle
 Âmîn deriz canımızdan Sana ya Rabbi!

Girince kabre, lâl etme dili
 Sıdk ile biz Sana bağladık beli
 Münker Nekir'in bellidir hâli
 Sualde şaşkırtma bizi ya Rabbi!

Dar yerde başlara topuz indirme
 Gelir orda şeytan, bizi kandırma
 Hayvan sûretine, yüzü döndürme
 İnsan simasında kaldır ya Rabbi!

Setret suçlarımız, kimse görmesin
 Hullelendir kulun, uryan durmasın
 Solumuzdan melek defter vermesin
 Sağ taraftan gönder, aman ya Rabbi!

Münkir, münafıkla bizi götürme
 Mahşer yerlerinde tere batırma
 Mîzanda günahımız ağır getirme
 Rûsvây-ı âlem etme o gün ya Rabbi!

Suçlarımız vurup, karartma yüzü
 Dayanmaz insan, çökerler dizi
 Şeytan fırkasına ayırma bizi
 Firka-i Rasûl'den eyle ya Rabbi!

Zebani'ne ellerimiz bağlatma
 Atıp Cahîmine tenlerimiz dağıtma
 "Ah ümmetim!" diye Rasûl'ünü ağlatma
 Habibine bağışla bizi ya Rabbi!

Kevser ırmağından lutfunla içir
 İki kanat ver de bizleri uçur
 Berk'i hâtif gibi sırttan geçir
 Düşürme Cahîmine, orda ya Rabbi!

Mü'min mü'minatı îmanla öldür
 Cümlesinin kabrin nûr ile doldur
 Rahman ismin ile azabı kaldır
 Cennet bahçesine dönder ya Rabbi!

Hükümet adl ile payidâr olsun
Kâfir-i bi-dîne galipler gelsin
Ehl-i îman her dem safa sürsün
Düşmana çığnetme bizi ya Rabbi

Asâkir-i İslâm sıhhatte olsun
Süngüleri düşmanın bağrını delsin
Ordumuz, ordusun hep esir alsın
İrzımız adûya verme ya Rabbi!

Şu meclis hürmetine rızana erdir
Mekke, Medine'ye yüzümüz sürdür
Sualsiz -cevapsız Cennete girdir
Cennetten cemâlin göster ya Rabbi!

Sekeratta îmanımız soydurma
İblis ardına mü'minleri uydurma
Kalemdâr'ın ayağını kaydırma
Muhammed (a.s.)'den ayırma bizi ya Rabbi!

LÜGATÇE

Adû: Düşman.

Ağyar: Yabancı.

Akran: Arkadaş.

Asel: Bal.

Bedr: Ay.

Beli: Evet.

Berdü selâm: Hz. İbrahim'in atıldığı ateşin serin ve ferah bir yer haline getirilmesi.

Berk-i hâtif: Şimşek, yıldırım.

Bid'atlarda kabih: Peygamberimiz (s.a.v) ve Asr-ı Saadetten sonra ortaya çıkan, sünnete aykırı çirkin âdet.

Bühtan: İftira.

Cahîm: Cehennem.

Cidal: Çekişme.

Çâr-i yâr: Hulefa-yı Râşidin.

Çızgı: Ateş parçası.

Denî: Alçak.

Derya-yı günah: Günahın çokluğunu ifade eder.

Dîn-i âlî: Yüce din, İslam.

Duhan: Sigara.

Ebrarlar: İyiler.

Emraz: Manevî hastalıklar.

Evrad u ezkar: Tesbihler ve zikirler.

Fem: Ağız.

Fetanet: Cömertlik, fedakârlık.

Feyz-i Deyyan: Mükâfatlandırıcı ve cezalandırıcı Allah.

Fişke: Ekşi.

Galat: Yanlış.

Güman: Şüphe.

Ĝâr: Mağara (Sevr).

Hacalet: Utanma.

Hafideyn: iki torun (Hz. Hasan ile Hz. Hüseyin).

Halvet: Tenha, yalnız yer.

Hatve: Adım.

Hazer: Kaçınmak.

Hıgıd: Kin.

Hubb-i dünya: Dünya sevgisi.

Hulf eylemek: Va'dinden dönmek.

Hulle: Cennet elbisesi,

İhtimam: Önem vermek.

İlme: Çıkmaz.

Karun: Hz. Musa döneminde yaşamış malı ile mağrur olarak helak olmuş zengin.

Kasır: Yetersiz, kısa.

Kelâm-ı Ledünnî: Marifet sırlarıyla ilgili sözler.

Kesret: Çokluk.

Kov: Söz taşımak.

Lâl: Dilsiz, konuşamayan.

Leyl ü nehar: Gece ve gündüz.

Mâ-hevâ-nâr-turab: Su-hava-ateş- toprak
(insanoğlunun yapısında varolan dört temel madde).

Mel'un-u metrud: Lanetli ve kovulmuş şeytan.

Merkad: Mezar.

Meyyit: Ölü.

Nefs-i emmare: Kötülüğü emreden nefis.

Nemmam: Söz taşıyan.

Rayha: Güzel koku.

Râz: Sır.

Refikler: Arkadaşlar.

Rezzak-ı âlem: Âlemleri rızıklandıran.

Ser: Baş.

Sıyt: Şöhret.

Sîn: Kabir.

Sivâ: Allah'tan başka şeyler.

Şefiü'l-Usat: Günahkârların şefaathçisi

Hz. Muhammed (s.a.v).

Ta'cil: Acele.

Tevellüd: Doğum tarihi.

Tıfl: Çocuk.

Tıkmak: Girdirmek.

Uçup: Kendini beğenme.

Uzlet: Yalnızlık, kenara çekilmek.

Yar: Uçurum.

Yâr-ı Ğâr-ı Rasul: Peygamberimizin mağara arkadaşı

Hız. Ebubekir (r.a.).

Yedine: Huzuruna.

Yedmek: Elinden tutmak, yardımcı olmak.

